

ప్రథమముద్రణము : 1000 కాపీలు 1958

ద్వితీయముద్రణము : 1000 కాపీలు 1983

మూల్యము : రు 10/-

సర్వస్వామ్యములు ప్రచురణకర్తవి.

ప్రశంన

~~~~~

జననంబభ్యుదయములకు,

ఖననము నుద్భక్తి భూమిగర్భమణులకున్

హనన మధుములకు, 'సా'యీ

మననం' జాషధము జననమరణంబులకున్

చీ రా ల }
21-8-58

కీ. శే. బందా ఆదినారాం

ముద్రణము :

పి. రామకృష్ణమూర్తి,

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్.

వెల్ కమ్మ పెన్ ప్రెస్ ప్రెస్ లిమిటెడ్, గుంటూరు - 2.

ఓం శ్రీసాయి సద్గురవేనమః

శ్రీ సాయి మననము

(మూడుసార్లములు)

240/2-84

AEC No

5385

12

రచయిత :

కీ. శే. శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావుగారు

ప్రచురణకర్త

బాపట్ల వేంకటపార్థసారథి

శ్రీ సాయినిలయమ్, చెరువు (P. O.) 522 113

AEC NO
5385

Foreward

All India Sai Samaj (Regd)
Mylapore - Madras-4.

President : Sri T. Keseva Rao :

6-11-83

Respected brother devotee, B.V. Pardhasaradhy garu,
Pranamams.

I always remember your great and kind father Sri Bapatla Hanumantha Rao garu, who has done great services for spread of Sai Baba's message of Love and Service. The Sai Kuteer in Chinnaganjam is a standing monument of his surrender and seva to Lord Sai Krishna.

I am happy to note your desire to reprint Sri Sai Mananam written by your father as requested by our Master Gurudev H. H. B. V. Narasimhaswamiji. It is significant your desire to release it now to make the 10th anniversary of your father.

Sainadh Mananam is at once a Sadhana and the Goal to be achieved, The book written by your father is doubly blessed since it is the work of a great Bhakta- as your father was and having been blessed by H. H. Narasimhaswamiji. Your father Shri Bapatla Hanumantha Rao garu is an embodiment of Seva and simplicity and the more is the out pouring of his love of Sri Sai Baba.

The Sainadha Mananam of Sri Hanumantha Rao garu is indeed a precious treasure and will inspire the devotees to obtain Sai's grace.

yours Ever in Sai Service
at the feet of the Master.

(Sd) T. KESAVARA O
Jai Sai Ram

294.531
HAN

ఓం శ్రీసాయి నాథాయనమః

శ్రీ సాయిప్రసన్న!

విజ్ఞప్తి

సోదరీ సోదర సాయిభక్తులారా :

శ్రీ సాయి నాథుని కృప, మీ అందర సహకారసంపత్తి యాధారముగా మా జనకులు కీ. శే. బాపట్ల హనుమంతరావుగారు రచించిన “శ్రీ సాయిమననము” పునర్ముద్రణ గావించి మీకందించ గలిగితిని. మనము ఆ ప్రభుని అనుగ్రహ ప్రభావమున శ్రీ సాయినిలయ ప్రచురణములు 21 ప్రకటించగల్గితిమి. తన లీలలు విశదపర్చుచు, యే గ్రంథమునకు యెంత నలయునో అంతకు తగు పోషకులను సేకరించుకొని, బాబా మన ద్వారా యీ కార్యక్రమములను నిర్వర్తింపజేయుచుండుటయే మన అదృష్టము. కోరినవార్గి వలయు గ్రంథములు పంపుటయు, వారిచ్చుకానుకలతో మరొక గ్రంథము ముద్రణగావించి శ్రీ సాయిప్రభుని ప్రేమతత్వము సర్వజనులకు బోధపర్చుటయే బాబా మనకు నిర్ణయించిన సేవాకార్యక్రమము.

ఈ గ్రంథమునకు ‘తొలి పలుకు’ (foreword) వ్రాసి పంపిన సోదర సాయిభక్తుడు అఖిలభారత సాయి సమాజాధ్యక్షులు శ్రీ డి. కేశవరావు, మద్రాసుగార్కి నా హృదయపూర్వక నమస్కార శతంబులు సమర్పించుకొను చున్నాను.

1984 సంవత్సరములో, మా తండ్రిగారు రచించిన

1. "శ్రీ సాయీ అనుసరణము" 2. "శ్రీసాయీ విజయము"
 ఆను బాబా జీ వి త చ రి త్ర అందరు చదువుకొనుటకు అనువుగ
 సులభశైలిలో జంగమ కథగ వెలువడినదియు పునర్ముద్రణ సంకల్పించ
 బడెను. పీఠ నాయందు చూపుచున్న ప్రేమాభిమానములు యికముందును
 ప్రకటించి తగురీతి సహాయమందించగల శక్తి సామర్థ్యములు ఆయురారోగ్య
 ఐశ్వర్యములు శ్రీ సాయీప్రభువు మీకు ప్రసాదించి పరిరక్షింప నా
 ప్రార్థన.

తలచు వాని కలతఁ బాపఁ గలుగువేల్పు :

పిలుచువాని మొఱాల్లింపఁ గలుగు ప్రభువు :

కొలుచువాని కోరికఁదీర్చఁ గలుగు తేడు :

కరుణఁ గురిపించునతడె సద్గురువు సాయి :

శ్రీ సాయీనిరయమ్

చెరువు

17—11—83

}

కాట్లు

శ్రీ సాయీభక్త పాదరేణువు

బాపట్ల వేంకటపార్థసారథి

పోషకులు

శ్రీ. బొడ్డు రామయ్యగారు విశాఖపట్టణము. రు 416-00

శ్రీ T. రామమోహనరావుగారు, విజయవాడ రు 300-00

శ్రీ. N రాధాపతిరావు B. A. విజయవాడ, రు 170-00

శ్రీ. G. రామారావు ఖరగ్ పూర్ రు 150-00

శ్రీ. C. విస్సావధానులు రాజమండ్రి రు 130-00

శ్రీ. S.V. రాఘవులు హైదరాబాదు. రు 130-00

శ్రీ. గండ్లూరి గోవిందరావు మామిళ్లగూడెం. రు 123-00

శ్రీ. మంచికంటి వెంకట రామకృష్ణరావు,

JE బొంబాయి రు 116-00

శ్రీ. Major పూజారి శ్రీనివాసరావు సికిందరాబాదు రు 100-00

శ్రీ. C లక్ష్మీనారాయణ S. B. I. నలనబుగడ్డ రు 75-00

శ్రీ. భావరాజు భీమశంకరం వేగాయమ్మపేట రు 50-00

శ్రీ. P.V.K. రావు. ఉయ్యూరు రు 50-00

శ్రీ. N. వెంకటేశ్వర్లు Bsc(Agl) ఉండి రు 50-00

శ్రీ. M. గిరిజాపతిరావు భీమునిపట్నం రు 50-00

శ్రీ. మానాప్రగడ సీతారామమ్మర్తి విశాఖపట్టణం రు 50-00

శ్రీ. మతి R. శేషమ్మ కోదూమామిడి రు 50-00

శ్రీ. పాటిబండ కృష్ణ ప్రసాద్ చేబ్రోలు రు 43-00

శ్రీ. అనల రోశయ్య A E నర్సాపురం రు 40-00

శ్రీ. నాగుబండి వెంకటేశ్వరరావు ఏలూరు రు 40-00

శ్రీ. నూతులపాటి సత్యనారాయణ శర్మగారు

కాటకూచేశ్వరం రు 35_00

శ్రీ. ఆత్రేయవరపు కృష్ణమూర్తి పాలకొల్లు. రు 30_00

శ్రీ. తమ్మినీడి వెంకటనారాయణ B.A.B.L శివగాలపల్లి

రు 30_00

శ్రీ. L.S.V. రమణమూర్తి సికందరాబాదు రు 30_00

శ్రీ. శేషగిరి సత్యనారాయణ, రామచంద్రాపురం రు 25_00

శ్రీ. మాడా నాగలింగం, రాజమండ్రి రు 25_00

శ్రీ. పట్నం సుధాకరం దొడ్లెరు. రు 25_00

శ్రీ. D. అంజమరాజు మోహినిపురం. రు 25_00

శ్రీ. (కీ.శే.) R. సీతారామయ్య ఖరగ్ పుర్ రు 25_00

శ్రీ. M.R. ప్రసాద్ హైదరాబాదు రు 25_00

శ్రీ కోకా సత్యనారాయణరావు రాజమండ్రి రు 25_00

శ్రీ.. V. అమరలింగేశ్వరరావు తిరువతి. రు 22_00

శ్రీ. S. సుబ్బారావు ఎ.యన్.యమ్ ఉలవపాడు రు 20_00

శ్రీ. A. ప్రదీపరెడ్డి యమ్ ఏ హైదరాబాదు రు 20_00

శ్రీ M. రామమూర్తి, వీరి సతీమణి లక్ష్మీకుమారి

రైల్వేకోడూరు రు 20_00

శ్రీ శ్రీగిరి శేషగిరిరావు, కె. యం గుండ్లపల్లి రు 20_00

శ్రీ K. కృష్ణారావు, జె యల్ కోవూరు రు 20_00

శ్రీమతి K. అన్నపూర్ణ, జబల్ పూర్ రు 20_00

శ్రీమతి D. సుశీల, మద్రాసు	రు 20-00
శ్రీ పి. లక్ష్మీపతి, M. A. B. Ed., తాడిమిళ్ళ	రు 16-00
శ్రీ డి. బి. వి. నారాయణచార్యులు, సర్పిపట్నం	రు 1-500
శ్రీ ఎల్. శోభారాంశింగు, మచిలీపట్టణం	రు 15-00
శ్రీ ఆర్. ఎస్. రావు, కడ్పా	రు 15-00
శ్రీ ఆర్. రామచంద్రరావు, మార్కాపురం	రు 15-00
శ్రీ టి. వెంకటేశ్వర్లు, కోయంబత్తూరు	రు 12-00
శ్రీ జె. వి. రమణయ్య, పెద్దాపురం	రు 12-00
శ్రీ ఎస్. వెంకటస్వామి, కమలాపురం	రు 12-00
శ్రీ సి. యస్. రావు, మద్రాసు	రు 12-00
శ్రీ కే. పిచ్చయ్య, హైదరాబాద్	రు 11-00
శ్రీ వై. శ్రీరాములు, ఆగ్రా	రు 10-00
శ్రీ ఎ. రాధాకృష్ణమూర్తి, గుంటూరు	రు 10-00
శ్రీ భోగరాజు జోగిరాజు, జిన్నూరు	రు 10-00
శ్రీ శీలంశెట్టి వీరవెంకటసత్యనారాయణ, కొవ్వూరు	రు 10-00
శ్రీ పి. బసవసర్పన్న, సర్పంచ్, రావిపాడు	రు 8-00
శ్రీ అత్తులూరి వెంకట్రావు, ఖరగ్ పూర్	రు 5-00
శ్రీ యం. సత్యనారాయణ, ఖరగ్ పూర్	రు 5-00
శ్రీ వి. సూర్యనారాయణ, A.A.O పోడూరు	రు 5-00

శ్రీ కె. రామకృష్ణరావు, E.O. పోడూరు	రు 5-00
శ్రీ యం. ఆర్. ప్రసాద్, హైదరాబాదు	రు 5-00
శ్రీమతి డి. అరవింద, హైదరాబాదు	రు 5-00
శ్రీ కె. ఆనందశీర్షులు, ఒంగోలు	రు 5-00
శ్రీ కె. శంకరయ్య, చెరువు	రు 5-00
శ్రీ జి. వి. వి. సాయీప్రసాద్, వెదురుపాక	రు 5-00
శ్రీ యం. కృష్ణాశంధం, గుంటూరు	రు 5-00
శ్రీ చోబ్బోలు కోటేశ్వరరావు, శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు	రు 5-00

విషయసూచిక

ప్రథమ సర్గము

విషయము

పుటసంఖ్య

ఆశీస్సు

విజ్ఞప్తి

మంగళా శాసనము

1

శ్రీసాయీనామనిర్వచనము, అంజలి

2

సాయీనామ మహిమ

4

గురుమహిమ - గురుస్తుతి

16

పాదోదకము

23

మంగల ఆరాధితము

25

నైవేద్యము, ఆధ్యాత్మిక నైవేద్యము

26

ఆత్మనివేదనము

27

కర్పూర హారతి, ధ్యానము

28

ద్వితీయసర్గము

శ్రీ సాయీ మహత్త్వము

33

శ్రీ సాయీ భక్తికి అధికారి

37

శ్రీ సాయీ మంత్రము

38

శ్రీ సాయీ నామము - బౌషధము

39

శ్రీ సాయీనామ జప విశేషము

40

శ్రీ సాయీ భక్తులు

42

బాబా అభయ క్రధానము

46

బాబా బోధ	49
శ్రీ సాయి కృపావిశేషము	53
శ్రీ సాయి ప్రభువే శరణ్యుడు	55
సచిస్కృతి	58
సమాశ్రయము	61
సమోవాకములు	65

తృతీయ సర్గము

ప్రణతి	67
శరణాగతి	70
కర్మఫలమనుల్లంఘనీయము	72
శరణాగతి-ఆవశ్యకత	73
సాక్షాత్కారము	77
సాక్షాత్కార ప్రార్థన	78
శ్రీసాయి రామునేకాంశమీ సకలజగము	79
శ్రీసాయి నారాయణమంత్రము	81
హితబోధ-ఆశ్రయము	82
జ్ఞానము	84
బ్రహ్మసంధ నిర్వచనము	85
సిద్ధాంతము	86
అలిప్రతి	86
లయధ్యానము	88
ప్రతిజ్ఞ-ప్రార్థనము	89
ఫలశృతి	93

ఓమ్

శ్రీ సాయి సద్గురవే నమః.

ప్రార్థన

సాకారుండవో, లేక, ని

రాకారుండవో, మతేమి యగుదువో యెఱుంగవో

నాకగునె ? శ్రితుండ, జడుండను,

సాకవె ! నీ కరుణఁ బఱపి సాయినాథా !

సందోహము లడఁపవె ! నీ

యందున నేకాంతభక్తి నందింపవె ! ని

న్నందోమఱి నీకవె ! యఘ

సందోహముఁ బాపఁగడవె ! సాయినాథా !

చేయఁదగని కనులు చేసితి నెన్నియో

చేయఁదగిన వానిఁ జేయనైతిఁ,

గృహఋణై న నాకు నిక వేఱు గతిలేదు

కరుణఁ బఱపి ప్రోవఁ గడవె ! సాయి !

శ్రీః
అ శీ స్స

శ్రీ సాయీభక్తులకు ఈ పుస్తకము మిక్కిలి
యుపయోగకరము. శ్రీ సాయీబాబా ఈ రచయితను
విల్ల విధముల అనుగ్రహించుచున్నాత !

శ్రీసాయీనిలయము

వెన్నాయినగర్ }
మద్రాసు 30
11-8-'58

స్వామి కేశవయ్యజీ.

శ్రీవేంకటేశాయనమః

శ్రీసాయినాథాయనమః

విజ్ఞప్తి

భక్తజనులారా!

దైవానుగ్రహమునను, సాధుభక్త జనానుగ్రహమునను “శ్రీ సాయి మననము” అను కృతిని ఆంధ్రలోకమునకు సమర్పించు భాగ్యము కలిగినది. శ్రీ సాయిబాబా రూపమున శవతరించిన యాపరంధాముఁ డెవరెవరిచే నేమేమి చేయించఁ దలఁచెనో వానినిఁ బూర్తిగావించును. ప్రతిజీవియు నేదోఒక పని కొఱకే యీ ప్రపంచ నాటకరంగమున పాత్రధారియై ప్రవేశించును. ఆపాత్ర కార్యము ముగిసినతోడనే రంగస్థలమునుండి నిష్క్రమించును. మంచి చెడు లుగ, ఉచ్చ నీచములుగ, నా యా పాత్రల కార్యములు-పాత్రలు గోచరించి నను సకలమును విధి విధానము ననుసరించియే జరుగును. అందఱు రాజులు మంత్రులుగ, నందఱు భటులుగ నుండిన నాటకము సాగునా? రాజునకు గౌర, వము ప్రక్కన మంత్రులు భటులుండిననే కలుగును. కుజనులున్నప్పడే సుజనుల అధిక్యత ప్రకటమగును. రావణుడే లేకుండిన శ్రీరాముని, దుర్యోధనుడే లేకుండిన ధర్మరాజును గూర్చి మనమింతగా చెప్పుకొననుగదా? చీకటియే లేనియెడల సూర్యచంద్రాదులకిట్టి పూజ్యతయేకలుగదా. జగన్నాటక సూత్రధారుడగు శ్రీనారాయణుఁడు తన విశ్వలీలలఁ బ్రదర్శించుటకు వివిధ గుణాధికములు గల పాత్రలఁ బ్రవేశపెట్టి వారివలనఁ బ్రదర్శింపఁ దలచిన పనులను జేయించి, నిష్క్రమింప జేయును. కావున ప్రపంచ మొక పఠ నీయ గ్రంథము. దానిని పఠించి ప్రతిజీవియు చెడుమార్గమును విడచి సాధు మార్గము ననుసరించి జన్మ సాఫల్యము వడయఁ బ్రయత్నింపదగును.

ఈ విశ్వనాటకరంగమున నేను నొక పాత్రను. విద్యార్థి దశయందు

పెద్దచదువులు చదువుకున్నను, సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల భాషలయందుఁ బదప హిందీభాషయందుఁ గొంత కృషి సల్పియుంటిని. ఉపాధ్యాయవృత్తిలో జీవనము ప్రారంభించితిని. అందలి సంపాదన సంసార పోషణకుఁ జాలదని వ్యాపారమున విత్తమార్జింప వలయునని సంకల్పించి యొకప్రక్కన ఉపాధ్యాయవృత్తి మఱియొకట వ్యాపారము నడుపఁజూచితిని. చివరకు వ్యాపారము వ్యవహారముగ పరిణమించి అభియోగములు, కష్టములు, ప్రాప్తించెను. అధిక విత్తము గడింపకపోగా, ఉన్న కొద్ది భూవసతియు నాశనమై తుదకు జీవితముపై విరక్తి గాలిగి మరణంబే శ్రేయమనిపించు గతి గలిగినది. అట్టి సమయమున-తారణ సంవత్సర పుష్య శుద్ధ ౧౨లు (27-12-44 5-00, A. M.) మంగళవారము తెల్లవారుజామున 5 గంటలకు బంగారుచాయ గలిగి ఆజాను బాహుడు తెల్లనికుప్పి, తలకు గుడ్డ, గడ్డముగల ఒక మహానుభావుడు స్వప్నమునఁ దోచెను. ఎన్ని యెడుదొడుకులు గలిగినను బాల్యమునుండి మంచిబాలురతోడి చెలిమివలన దైవభక్తి యేకొంచెమో యొక ప్రక్కన నొదిగియుండుటచే కలలో నెవరేని పెద్దలు గోచరించిన సాఁగిలఁ బడి మ్రొక్కునలవాటు కలిగియుంటిని. ఆకారణమున నెదుటఁ దోచిన యా మహానీయునకు సాష్టాంగ నమస్కృతులుగావించి దోసిలోగ్గి నిలచియుంటిని. ఆవ్యక్తి చేతిసన్నచే నన్ను “రాఁ: ఇటురమ్ము” - అని దగ్గరకు జీరి “నీవు ఏమేమి వ్రాసితివిరా?” - అని ప్రశ్నించెను.

1. శ్రీమద్భగవద్గీతామృతము. (భగవద్గీతలు - ప్రతి శ్లోక తెనుగు పద్యము)
2. ప్రబోధ సుధాకరము. (శ్రీ శంకర భగవత్పాద రచితప్రకరణ గ్రంథమునకు ప్రతిశ్లోక తెనుగు పద్యము)
3. ప్రేమామృతము. (నారద భక్తి సూత్రములు. టీక తెనుగుపద్యము-వివర్ణ గీతఘాలిక.) మొదలగు గ్రంథములు రచించితినిని మనవి.

చేసితిని. అంతట నామహాత్ముడు “సరే! వానినట్లుండనిమ్ము-ఇకనీవు వీనిని- వీనినిరచింపుము” - అని పలికెను. “చిత్తము - అలాగేరచింతును.” - అని నేను సమ్మతిఁ దెలిపితిని. ఆ మహాపురుషుడు నన్ను కరమున స్పృశించి ఆశీర్వాదించి అదృశ్యుడయ్యెను. కనులు తెఱచితిని. తెల్లవాఱెను.

కాలకృత్యములారీర్చుకొని, “యీస్వప్న మేమియా?” అని యాలోచింకుకొనుచుంటిని. కలఁగని గంటయైనకాలేదు: చీరాలనుండి నా చిన్ననాటి మిత్రుడును, నా యీ జీవితమున ఆధ్యాత్మిక మార్గోపదేశియగు శ్రీ బందా ఆదినారాయణగారు (అప్పటిలో నేనున్న బాపట్లకు) నాదగ్గఱకువచ్చి అఖిల భారత శ్రీ సా యీ సంఘాధ్యక్షుడు- పూజ్యశ్రీ. బి. వి. నరసింహస్వామి గారు చీరాలకు విజయంచేసి ‘శ్రీ సాయిబాబా’ను గూర్చి ఉపన్యాసము లిచ్చుచున్నారు. నీవేమియో వ్రాయవలయునట - శ్రీ కామరాజు గడ్డ నరసింహారావుగారు (Sanitary Inspector-retired) నిన్ను వెంటఁగొనిరమ్మని రైలుచార్జిగూడ ఇచ్చి పంపినారు” అనిచెప్పి నన్ను వెంటఁగొనిపోయి యారాత్రి శ్రీ నరసింహస్వామిగారి దర్శనము చేయించిరి. సాగిలఁబడి మ్రొక్కిన నన్ను వాదాశీర్వాదించి శ్రీ సాయిబాబానుగూర్చిన కృతులు శ్రీ సాయీమన నముమొదలగునవి తెనుగున రచింపవలసినదిగ ఆనతిచ్చిరి. వారప్పటికి ప్రచురించిన కృతుల నాకు ప్రసాదించిరి.

అంతవరకు “కలలోఁదోచిన వ్యక్తి యెవరా?” యని తలంచితిని. శ్రీ సాయిబాబాను గూర్చి వినియెఱుఁగని నేను మఱుదినమున జరిగిన యీపై సంఘటనము గమనించి, శ్రీసాయిప్రభువు అనుగ్రహము నేటికి నాపై, గలిగినదిగదా: అని, మనమున నుప్పొంగి బాబాకు ధన్యవాదములర్పించితిని. ఆదినమే శ్రీకృష్ణ రామ శివ మారుతీస్వరూప శ్రీ సాయీ నాథుని పటము

సంపాదించితిని. పతితుడనై బ్రతుకుపై నసూయ గలిగిన నాపై శ్రీ సాయీ ప్రభువున కనుగ్రహము కలిగి, తన యాస్థానమున నొక కవి (కింకరు) గా నియమించుకొని, వ్యసనాతపమున శోషిల్లిన నాజీవనలతిక కమ్మత పరిషేచనముచేసి సముద్ధరించిన బాబాకు వేనతుల్యించితిని.

స్వ ప్న వృ త్తాం త ము

“చనియె నలుబది రెండు వర్షములు పీని,
కంత దనుక నెయ్యెడ నుంటి వయ్య! నీవు?
అప్పటికి నీకు జ్ఞాపకం బైతి నేమి?
ద్వారకా మాయి సాయిబాబా : మహాత్మ :

ఏను నినుజేరుటనిన నాకేమి యెఱుక
మోహ వారాశి యందున మునుగు కతన :
నీదు బిడ్డల సాకగ నీక చెల్లు ;
సత్యమిడి; ద్వారకా మాయి సాయిదేవ :

సమసె బంధు మిత్ర జాయా సుతక్షేత్ర
వివిధ భోగ గర్వ విస్తృతంబు ;
శేషమొందె సాయి : “శీరిడి సంస్థాన
కవి” నటంచు నెగడు గర్వమొకటి.

గురు జనుల సేవచే నేర్చికొన్న చదువు
లేశమైన నీ వానిలో లేదు- లేదు;
పీని యందేమి కాంచి యాస్థాన కవిగ
సలిపి కొంటివో యెఱుగ- శ్రీసాయిదేవ :

నీకృతులు వల్కుతటి నాదు వాకు నందు
నిలిచి నీవు పల్కించిన పలుకుఁబలుకు
వాడ;- నిందు నాఘనత యేజాడలేదు ;
సైపు దొసఁగులు పొసగిన సాయినాథ ! ”

(శ్రీ సాయి కరుణ)

ఎందుకుఁగొఱగాని నాపై శ్రీసాయీ ప్రభువున కనుగ్రహము గలిగిన
దనుట- అది నా పురాకృత సుకృత లేశ మేమోకాని, యీ జన్మలో నేనా
వించిన మంచిపని లేశమేనియు లేదని మనవి చేయుచున్నాఁడను.

“అయ ముత్త మోఽయ మధమో జాత్యా రూపేణ సంపదా వయసా
శ్లాఘ్యోఽశ్లాఘ్యో వేత్థం నవేత్తి భగవా ననుగ్రహవసరే.”

“జాతి రూప వయో భాగ్య సంఘ యమున
నీతఁ డుత్తముఁ డధముఁ డౌనీతఁ డితఁడు
శ్లాఘనీయుండు నీతఁ డశ్లాఘ్యుఁడనుచు
నెంచఁబోడు కృష్ణుఁడనుగ్రహించు వేశ.”

(ప్రబోధసుధాకరము(౧౮) ఆనుగ్రహ ప్రకరణము.)

దైవ మనుగ్రహింపఁ దలఁచు నేని ఉత్తమాధమ చర్పలు జాతి విద్యా రూప
సంప దాదుల తారతమ్య వివేచనలతోఁ బనిలేదు. పూర్వజన్మ సమార్థిత
సుకృత లేశమున్నఁజాలును. ఈవిషయమునే తలంచుచు ‘శ్రీ సాయి స్మరణ,
యందిట్లు పలికితిని:-

“తొలి జన్మంబున శీర్ధియందు ద్విజ జంతు స్థాణు పృథ్వీజగు
ల్యుల తానేకములందొకండ నయి పేర్మమన్ నీవొ నీభక్తుతో

మెలగన్ దత్తుద రేణు సంగతిని నీ మేనొందితిన్ నీ పదం
బుల పొప్పొందగ నోమునోచితిని; బాబూ! సాయినాథప్రభూ!

తొలి జన్మంబున నీ యనుగ్రహ మదేదో రీతి నార్జింపనేన్
గలదే నీపద కంజ భక్తిఁ గను భాగ్యంబీ భవంబందు? మున్
గల, నన్దేరగఁ దీసి పోచుదువె? నీకబ్బాలు పల్కింతువే?
నిలువం బెట్టుదె యింతకాలమును తండ్రి! సాయినాథప్రభూ!”

(శ్రీ సాయిబాబా పూజాస్తవములు - శ్రీసాయిస్మరణ)

బాబా యీ నన్నను గ్రహించిన విషయము సోదర భక్తులకుఁ దెలు
పుకొనుటకింతదనుక వాగ్దాసినాడను. ఆదినము మొదలు వేయి కనుల పరి
రక్షించుచున్నాడు - రక్షింపఁ గలఁడు. శ్రీ సాయి ప్రభువు తన్నాశ్ర
యించిన చీమ నేని మనిచి సద్గతి నొసంగఁ గలఁడు. ఇది త్రికాలసత్యము,
అని మనవి చేయుచున్నాడను.

శ్రీ సాయి ప్రభువు:-

శ్రీసాయి బాబాను గూర్చి యొకటి రెండు విషయములు దెలుపుదును
“శ్రీ సాయినాథుడు అవతార పురుషుడా? అయిన - ఆయన సాధించినది
యేమి?” - అని కొందఱకు సందియము కలుగవచ్చును. నా మిత్రులలో
కొందఱు “సాయిబాబా కూడా దేవుడేనా? ఉన్న దేవుళ్లు చాలకనా?” - అని
నన్ను ప్రశ్నించిన వారును కలరు. ఈవిషయమును గూర్చి ప్రత్యేకముగ
గ్రంథము ప్రచురించి సోదర భక్తుల కందించితిని.

శ్రీరామ- శ్రీ కృష్ణా ద్యవతారములను గూర్చియు నిట్టి కుతర్క-
ములు కావించిన వారును లేక పోలేదు. మత్స్యద్యవ తారములు దత్తా త్రేయా
ద్యవ తారములు మనము పరిశీలించిన ఒక యవతారములొని కృతులు మఱి

యొక యవ తారమున లేవ. వేని కవి ప్రత్యేకములు. విశిష్టములు. అవతార క్రమము ననుసరించి పరిక్షించిన దుష్టులను వధించుట కంటె దుష్ట హృదయ పరివర్తనము, గూర్చి, శిష్టు లుగా నొనరించిన విషయము లెన్నేనియు గలవు. భగవంతుఁ డవతరించుటకు శంఖ చక్రా ద్వాయుధములు- కీరీట పీతాంబర వన మాలాదులు ధరింప నవసరము లేదనియు, సాధారణ వ్యక్తి గ ఒక పేద “ఫకిరు” గఁ గూడ అవతరింప వచ్చునని సూచించుటకే ఆపరా త్యరుఁడు- శ్రీసాయి బాబాగా అవతరించినాఁడు. “విశ్వమానవ ప్రేమ- సర్వ భూతదయాళుత్వము” జనసమాజమునందుఁ బాదుకొలిపి, మానవ సంఘమును, ముఖ్యముగా భారతీయులను చక్క డిద్దుటయే శ్రీ సాయి నాథావతార విశిష్టత. బాబా బోధించిన విషయములవియ్యే ‘మతము’ - అను నది మానవ కల్పితము. ‘దైవము కలఁడు’ అని చెప్పనది యే మతమైనను సాధుసమ్మతమే. సర్వ మత సమాహిత మత స్థాప నార్హమై శ్రీ భగ వానుఁడు శ్రీ సాయిబాబాగా అవతరించినాఁడు. ఏ పేరు పెట్టి పిలిచినను అవి యన్నియు దైవమునకు చెందు చున్నవని బాబా ఎల్లరకు ప్రకటించి నాఁడు. ప్రదర్శించినాఁడు. మన భారతదేశమున అన్యోన్యమత కలహ ములతో సదమదమగు హిందూ మహమ్మదీయులకు సఖ్యతగూర్చి ‘కబీరు’ గా నవతరించిన ఆ భగవానుడే శ్రీ సాయిబాబాగా అవతరించి, తన యవతార విశిష్టతను ప్రకటించినాఁడు- ప్రకటించుచున్నాఁడు- ప్రకటించఁ గలఁడు. దైవము ప్రేమ- ప్రేమయే దైవమే- అను సత్య సిద్ధాంతము నెల్లర కెఱుక పఱచినాఁడు.

శ్రీ సాయి మననము :-

‘మన-జ్ఞానే-’ యన వ్యుత్పత్తి ననుసరించి మననము = చింత నగు- అను అర్థము బోధపడు చున్నది. జ్ఞాన స్వరూపమై ప్రాప్యమగు

వస్తువును గూర్చిన చింతనము- మననము. 'సాయి - 'సా-ఈ' - అను పదమునకు సాయి నామ నిర్వచనము ప్రథమ సర్గమున రెండవ పద్యమునఁ దెలిపి యుంటిని.

సంస్కృత భాషయందు 'స్వామి' అను శబ్దమునకు హిందీ వికృతి 'సా-ఈ' అని నిఘంటువు లందు దెలుపఁబడినది. దీని ననుసరించియే గోస్వామి- గోసా-ఈ- గోసాయీ- అను పదములు నిష్పన్నము లైనవి. భగవంతుఁడు జగత్ప్రభువు- జగన్నాథుఁడు కావున- 'స్వామి- సాయీ-' అగుచున్నాఁడు. 'బాబా' అనిన- 'పిత' అని అర్థము. భగవానుఁడు జగత్పిత. బాబా- శబ్దమున మాధుర్య ప్రియలుట్టి పడఁచుండును. జగన్నాథుఁడు- జగత్పిత యగు ఏవ్యక్తికలఁడో ఆ వ్యక్తి 'సాయిబాబా' అగుచున్నాఁడు. ప్రపంచమున సాధువులు- గోసాయీలు. (గోస్వాములు) వేనకు వేలుండినను 'సాయీబాబా' అనే అభిధానము 'శీర్షి' యందవతరించిన ఆ సచ్చిదానందాత్మక తత్త్వమునకే అన్వర్థాభి ధానమైనది. పూర్వభవమున (కాశీ) రామానందయోగియై, శ్రీ వేంకటేశావ తారమును ప్రసిద్ధి గాంచిన శ్రీ గోపాలరావుదేశముఖ్ - (సేలునందు- శ్రీ వేంకుళ) సద్గురు కృపా కటాక్ష వీక్షణమున వర్దిల్లి సంపూర్ణ సిద్ధులు అధికారము వడసి అధికార పురుషుడై సకిల జీవుల సముద్ధరించుటకు శీర్షియందు వెలసినవాఁడు శ్రీ సాయీ బాబా.

“నామ చింతామణియ సాయి నామమెందు

నమల చైతన్య తన విగ్రహంబు సాయి;

పూర్ణముక్తుఁడు శుద్ధుడై పొలుచు శ్రితుఁడు

నామ నామినలన్ భేద మేమి లేమి ”

(శ్రీ సాయి మననము- ప్రథమ సర్గము ౪౫)

శ్రీ రామ- శ్రీ కృష్ణ- అవతారము లందు వలె శ్రీ సాయీ అవతారమునందు నామ- నామినుల కట్టి మహత్త్వము కలిగినది అట్టిశక్తి ఒక రిచ్చినదికాదు. స్వతస్సిద్ధముగ కలిగినదే అది ఈశ్వరేచ్ఛ నామికంటే నామమునఅద్భుతశక్తి గలదు. నామి చేకూర్చజాలనిది నామము చేకూర్చగలదు. సాకార బ్రహ్మము- నామి- అవతార సమాప్తి నొంది యదృశ్యమై నను నామము మాత్రము చిరస్థాయిగ నిలుచును. నామియందున్న శక్తుల కంటె నామము నందు అధిక శక్తులు గలవు నామ బలమున నామి ఆకర్షింపఁ బడును నామి కంటె నామమే జీవిని ఘోరఽంసార పారావారమును దాటింప సమర్థమైనది.

బాబా 40 సంవత్సరములకుఁ బూర్వము భౌతికదేహము విడిచినాఁడు గదా? మనల నెట్లుద్ధరింపఁ గలఁడని సందియ మొందఁబనిలేదు. నామబలమున- ఏక్షణమున భక్తుఁడు పిలుచునో ఆక్షణమున భక్తునిఁ జేరి రక్షణ మొనగఁను భౌతిక దేహము నందున్న పృథికంటె మిక్కిలిగ, భౌతికదేహము విడచిన తరువాత తన ఆశ్రితుల కెల్ల వేళల నెల్ల విధముల రక్షణ మొనగఁగలడు. ఆ 'సాయీ' నామము నందలి బీజాక్షర సంపుటికరణ మాహాత్మ్యము అద్భుతము. అనుభవైకవేద్యము. 'సాయీ' నామము స్మరించుటకు పలుకుటకు ఎంతస్వాదువు - ఎంతహృద్యమున నుండునో దానిని రుచిచూచినవారికే వేద్యము. ఈవిషయమునుగూర్చి శ్రీసాయీస్మరణము నందెట్లు పలికితిని.

ఏ యయ్యల్ ముదమారఁగా నిడిరొ నీకీపేరు : సుశ్రేయమై
ధ్యేయంబై సకలార్థదంబయి రసాధిష్ఠానమై శ్రావ్యమై
హాయిం గూర్పుఁ దలంచినన్ వినిన నోరారన్ జపింపంగ నీ
' సాయీ ' ద్వ్యక్షర మెల్ల జీవులకు విశ్వంబందు శీర్షిశ్వరా!

బాబా : ‘ సాయి ’ పదంబు సీక తగు నన్వర్థాభి ధానంబునై
ప్రా బల్యంబును గాంచు నెల్లెడ సమర్థం బొచు సందేహమే
లా? బీజాక్షర సంపుటీ కరణ మహాత్మ్యం బగమ్యంబు ; స
త్తా బాహుళ్య మచింత్యమై పఱగు సంతర్యామి! శీర్షీశ్వరా!

(శ్రీ సాయిబాబా పూజాస్తవములు - సాయి స్మరణ)

కీ॥ శే॥ పూజ్యశ్రీ. బి. వి. నరసింహస్వామిగారు (President, All
India Sai Samaj) శ్రీసాయీనామమే దొకరూపమున భక్తులు
స్మరించి తరించుటకు వివిధ పురాణాదు లందుఁ గల భగవానుని స్తోత్రము
లను శ్రీ సాయీనాథుని పరముగ సమన్వయించుచు నాయాశ్లోకాదుల నేర్చి
కూర్చి ‘ సాయీ నాథ మననము ’ అను పేర ప్రచురించిరి. దానిని తెలుఁ
గునఁ బలుకుమని నాకానతిచ్చిరి. (ఆవిషయము తొలుత వచించితిని)

సాయీ మనము రచించు సమయముననొక పట్టున “దీనిని నేను
రచింపగలనా”? యని సంశయించితిని. ఆరాత్రి స్వప్నము-ఒక సభ
జరుగు చున్నది. పలువురు భక్తులు చేరిరి. బాబా వచ్చు చున్నాడని ఎవరో
చెప్పిరి. అంతలో సాయీ ప్రభువు రానే వచ్చెను. బాబా పాదముల వ్రాలి
మ్రొక్కితిని. అభయ హస్తమున బాబాస్పృశించెను. బాబాఅగ్రాసనాసీన్య
డయ్యెను. ఆసభలో నున్న పన్యసింపుమనిరి “బాబా! నీ యెదుట నేను
పలుకఁగలనా సాహసముగాదా? నేనేమి పలుకగలను? - అని మనవి
చేసికొంటిని. బాబా చిఱునవ్వునవ్వి “బిడ్డా! ఏమి భయము లేదు. నేను నీ
ప్రక్కననుండ జంకనేలే? పలుకుము-సంశయ పడకుము”-అని చెప్పెను.
అంత “దర్శనా దేవ సాధవః ” - “సాధు సందర్శనముమాత్ర సకల
మొదవు ” అను ఘాటలు నానోటినుండి వెడలినవి. నిద్రమేల్కొంటిని.

కావున నివి యన్నియు బాబా పలికించిన పలుకులుగాని, నానమర్థత లేకమేని లేదని మనవిచేయు చున్నాడను.

స్రోదర కుటుంబ పోషణకై వ్యయ పెట్టఁ దగినకాలముగతించినను శేషించిన కాలమునే లవమైనభగవంతునిఁ కీర్తించి మానవులు తరించుటకే పూర్వీకులు, సర్వ జనోద్ధరణాభి శామలగు వ్యాసాదులు పెక్కు పురాణముల రచించి యాయాతావుల భగవంతుని స్తోత్రములఁ గూర్చిరి. ఏరూపమున నైన భగవన్నామము స్మరించి నరులు తరించ వలయు ననియే వారియాశయుము. శ్రీరామ-శ్రీకృష్ణ-శ్రీసాయీమొదలగుపదముల భేదములను బాటింపకతచ్చబ్బ వాచ్యమగు నేవస్తువు గలదో ఆవస్తువునే దృష్టియుందుంచికొని మనస్సును ప్రాపంచకాభి ముఖముఁ గానీయక దై వాభిముఖము చేయుటయే 'మననము' యొక్క యుద్దేశము సాధన చతుష్టయములో 'మననము' రెండవది, పెద్దల వలన వినిన యర్థమును (శ్రవణమును) గూర్చి చింతించుటయే 'మననము' దానివలన 'నిధి-ధ్యాసలు' అలవడును. దానిమూలమున పరవస్తువు నెఱిగి పడయుటకు జీవి పాత్రుడగును.

శ్రీ భగవానుని కరణామృత రస ప్రవాహముసర్వదా సర్వథా ప్రవహించుచునే యుండును. సుకృతలేశము గలజీవి యంజలిపుటమునుబట్టి యా యమృత రసమును గ్రోలితరించుచుండును. అభాగ్యుడు దాని దఱిఁ జేరక ఖాత కోదకములఁ గ్రోలుచుండును.

'నామస్మరణా దనోపాయం నహి పశ్యామో భవతరణే' సంసార సాగరమును తరించుటకు భగవానుని నామస్మరణముకంటె వేఱుమార్గము లేదు. ఏదొక రూపమున శ్రీ సాయీనామమును స్మరించి తరించుటకే శ్రీ సాయీ మననము తెనుగునఁ బలికి స్రోదర భక్తులకు సమర్పించుచుంటిని.

శ్రీ సమర్థ సద్గురు దేవుడు సాయిప్రభువు భక్తుల

సద్గురించు విధము.

అవతారములు — సమర్థ సద్గురువులు

సామ సంరక్షణము ధర్మస్థాపనము కొఱకు భగవానుడు ఆయాదేశముల నాయాకాలముల నవతరించుచుండును ఈ యవతారము లేమొక్క జీవినో యుద్ధరించుపనిపూనవు. మానవప్రపంచమున అధర్మమును రూపుమాపి ధర్మమును సంస్థాపించుట వాని ప్రధానకార్యము. అట్టి యవతారములకు సహాయభూతులై వారి పనులందుఁ బాల్గొనుటకు సమర్థ సద్గురువు లుద్భవింతురు. ఆ భగవానుని అపార సామర్థ్య జ్ఞానానందముల వారు వడసి, ప్రపంచమున నాయాజీవులఁజీరి వారిని సముద్ధరించు చుందురు. భగవ దవతారములకు పీఠ భిన్నులుకారు. ఆ యవతార మూర్తుల సేవించిన నెట్టి ఫలమో సమర్థ సద్గురువులను సేవించినను అట్టిఫలమే జీవులకుఁగలుగుచుండును. అపార సచ్చి దానంద పూర్ణులగు సమర్థ సద్గురువులలో ‘శ్రీ సాయి బాబా’ యొకఁడు. అవతారమనిన సమర్థ సద్గురువనిన - ప్రత్యక్ష దైవమే కాని వేఱుకాదు. అని మనము రూఢిగ తెలిసికొనఁదగును. జీవిన ‘సత్’ శబ్ద వాచ్యుడగు పరమాత్మను బ్రాపింపఁజేయ జాలిన సమర్థుడు కావన ‘సద్గురువు’ అనిపిలువఁబడుచున్నాఁడు.

సమర్థ సద్గురువు జీవేశ్వరుల కైక్య విధానమును ప్రాప్తింపజేసి జీవిన బంధవిముక్తునిఁ గావింపఁగలఁడు. ఈ సృష్టియందుఁగల జీవు లెల్లరు నొకజన్మమునుండి మరియొకజన్మముపడయుచుందురు. జీవి పరమాత్మయే యయ్యుమాయాబలమున విడివడిన వాడయ్యెను. జీవులు వారి వారి కిర్మ

పరంపరలచే అజ్ఞాన మంతకంత కధికమగుటవలన ఈ సంసార చక్రమున నతివేగమున పరిభ్రమించుచుందురు. దీనినుండివిడివడుటకు జీవులకు సామర్థ్యములేదు వారివారి కర్మ వాసనలచే ప్రేరేపింపబడి యంతకంత కెక్కుడుగ కామాసక్తులగుదురు. కర్మవాసనా రూపమగు సంసారచక్రము జీవులను దన పిడికిటఁ బట్టియుంచును. నిస్సహాయులగు జీవులు విడివడనేరక వనరు చుందురు. విడివడుటకు ప్రయత్నముఁ గావించువారయ్యు, నంతకంత కధికమగు బంధములఁ గల్పించుకొనుచు నీ సంసారచక్రమున పరిభ్రమించుచుందురు. అట్టి బంధములనుండి జీవులను ముక్తులఁ గావించజాలినవారు భగవదవతారులు, తదభిన్నులగు సమర్థ సద్గురువులు. దైవముకంటె అవతార మెట్లు భిన్నముకాదో అవతారముకంటె సమర్థ సద్గురువు భిన్నుఁడు కాఁడు. కావున సమర్థ సద్గురువు 'ప్రత్యక్షదైవము' - 'అపాంతరాత్మ' - అగుచున్నాఁడు.

ఇట్టి సమర్థ సద్గురువుల శక్తిసామర్థ్యములు ప్రపంచ దృష్టినిఁ జూచు వారికి, మాంత్రికుల, గారడీల, ఐంద్రజాలికుల శక్తులవలె గోచరించును. ఈ రెండు తెగలవారి సామర్థ్యములు-పుట్టువు, స్వభావము, పరిమాణములు, ప్రయోగ కారణాదులచే భిన్నములగుచున్నవి. ఐంద్రజాలికులు మొదలగు వారు వారివారిశక్తుల నతి ప్రయాసమున నార్జింతురు. ఆశక్తులు దేశకాలాదులచే పరిమితములు. అట్టిశక్తిప్రదర్శనములు స్వప్రయోజన మూలములు. సమర్థ సద్గురువు లట్టి శక్తులకై ప్రయాస పడవలసినపనిలేదు. అవివారివారి పరిపూర్ణ స్థితిప్రాప్తిచే సహజముగకలుగునవి. వానిని ప్రదర్శించుటకు వారు కష్టపడవలసిన పనిలేదు. ఆశక్తులేదొక తెగకు - తిరగతికి మూతము సంబంధించునవి కావు. అష్టసిద్ధులనిచెప్పబడు "అణిమాదిసిద్ధులు సైతము సమర్థ సద్గురువుల శక్తులతో సగుబోల్చదగవు. సమర్థసద్గురువు లాయా జీవులయెడ ప్రదర్శించు అద్భుతశక్తులు కేవలము అవ్యాజకరుణాచోదతములు. కాని మఱి

యొండు విధముకాదు. అట్టి సమర్థ సద్గురువుల కరుణకుఁ బాత్రమైనజీవి క్రమముగ పరమాత్మ ప్రాప్తియం దున్న తస్థానము పడయఁచుండును.

సమర్థ సద్గురువులు — వారి పద్ధతులు

సమర్థ సద్గురువులు జీవుల నుద్ధరించు విధానములఁ బరిశీలించుము సమర్థ సద్గురు దర్శనభాగ్యము జీవి తన 'ప్రవృత్తి' మార్గమును వదలి 'నివృత్తి' మార్గమున కభిముఖ మయ్యెనని తెలుపును.

జీవి జీవత్వమేల పొందెను ? స్వస్వరూపమును—'తాను బ్రహ్మము' అను ఎఱుకను గోల్పోయి పరివర్తిత గుణబద్ధుడై - జీవితై సంసారమునఁ జిక్కువడినాఁడు ఆడియందుఁ గల బ్రహ్మస్థితి వీచితరంగాది రహిత ప్రశాంత సముద్రమువంటిది. గుణక్రమ భిన్నము - ఆ ప్రశాంత సముద్రలోని చిన్న సుడి - (అల)- ఈ సుడి (అల) యే జీవి. అదియే తొలుత అజ్ఞానము. ఆ సుడి - జీవి - తాను ప్రశాంత సముద్రమునకు భిన్నమను భావమేర్పడి, తన్ను వేఱుగఁ జూచినాఁడు. సద్గురువుఁ జీవి భిన్నతాస్థితికిఁ బూర్వమునఁ గల స్థితి నెఱుకపరచును. ఆసుడి (అల) కి పూర్వము తిరువాత జలమనియే సద్గురువు బోధపఱచును. ఆ సత్యము నెఱిగిన - (అల) - జీవి-ఆశాంత సముద్రములోని భాగముగఁ దెలిసికొని ప్రశాంతి నొందును పూర్వ ప్రశాంతిని సద్గురువు అనుగ్రహమునఁ బడయును ఇది సద్గురువు చేయుకార్యము. ఆవిధానముఁ బరిశీలించుదము.

ప్రథమ సహాయము :-

జీవి తన పురాకృత కర్మభారమున క్రుంగియున్నాడు. ఆ కర్మ భారము వానిని క్రుంగదీసి సంసారమున నంటఁబెట్టునది. జీవి తాను

విత్తిన సుఖ ధుఃఖఫలముల ననుభవింపవలయును ఒక బరువును దింపుకొనఁ బ్రయత్నించు జీవి మఱి రెండు క్రొత్తబరువు లెత్తుకొను చున్నాఁడు. ఇట్లు క్రమముగ కర్మములఁ బెక్కుగావించి భారాధిక్యతఁ బొందుచుండును. వాని హృదయ దౌర్బల్యము - విస్ఫుష్ట దృష్టిలేమి - వానిని సరియగు మార్గము నెఱిగి యామార్గమునఁ బ్రవర్తింపనీయదు. ఆ జీవికి యథార్థస్థితిఁ దెలిపి, వానినిఁ జక్కదిద్ది, సరియైన మార్గమున నడిపింపఁ గలవాని సహాయము కావలయును. అట్టినిర్దేశకఁఁడు నియంతయు నగునాతఁడే సద్గురువు. ఈ కర్మబద్ధుడగు జీవికి అట్టి సద్గురువు నేవిధముగ నాశ్రయింపవలయునో అడి యును దెలియదు. ఆ జీవి పురాకృత పుణ్యలేశముననో - పూర్వ భవముల సాక్షు దర్శన స్మరణ సంభాషణ సేవాభాగ్య విశేషముననో సద్గురు వట్టి వానిపై తన నిర్దేశ తుక ప్రేమ నెఱపి, వానికిఁ దన్నుఁజేరు నవకాశముఁ గల్పిం చును. అట్టి యద్భుత పరిస్థితులలో సుకృతలేశము వడసిన ఆ జీవిని సంసార భయదచక్ర భ్రమణమునుండి సద్గురువు తప్పించును. ఆ సద్గురువు నందాజీవికి ప్రేమ గౌరవ కృతజ్ఞతలు జనించును. ఇతరజీవులకు ఆ సద్గురు వునకుఁ గల భేదము గోచరించును.

అనంతర సహాయము:-

ఈ విధముగ జీవి సమర్థ సద్గురువునందు మనస్సునిలిపి ప్రేమింప మొదలిడును. వీని ప్రేమ కనుగుణముగ సద్గురువుతన యపార కరుణాప్రేమ శక్తి సామర్థ్యముల నాజీవిపై నంతకంత కధికముగఁ బ్రకటించును. ఆ సద్గు రువు కరుణ ఆ జీవిని పాపకర్మలకు విముఖునిఁ గావించి, పుణ్యసంపదలఁ బెంపుఁగూర్చు నేవియో కొన్నిమంచిపనులఁ జేయఁ బనుచును. మంచిపను లెక్కువ చేసిన కొలఁది జీవి పాపకర్మ భారము తగ్గించుకొనును. ఆ సద్గురు

కరుణాలేశము అట్టి జీవిని పురాకృత సంచితాగామాది కర్మఫలముల ఈ జన్మ మందే తోడై స్వల్పముగ ననుభవింపజేసి కర్మ పరిపూర్ణము చేయును ఈ యెడ జీవి యితోఁడధిక పుణ్యకర్మముల నిష్కామబుద్ధితోఁ గావించును అట్టి సత్కర్మములు తమోరాజన గుణములనుండి జీవిని దూరముచేసినను సత్వగుణముచే బద్ధుని గావించి యుత్తమజన్మలఁ గూర్చి దేవాదిలోక సుఖము లనుభవింపజేయును. ఈ సాత్విక బంధము సైతము ప్రదులవలయును.

కావున సద్గురువు జీవిని పుణ్యకర్మవుల నుండియు విముక్తునిగాఁ జేయును జీవి యట్టి పుణ్యకర్మము లొనర్చుట కంటె నున్నతస్థితియందు - పరమాత్మ ప్రాప్తియందు దృష్టికలిగియుండవలయును, సద్గురువును నెఱ నమ్మి, ప్రేమించి సర్వసమర్పణము గావింపవలయును. సంపూర్ణ శరణాగతి జేయనగును. సద్గురువునందు మనసు లయము చేయుట మంచిదే - కాని, ప్రాథమిక స్థితియందుఁ దాను గురువును ప్రేమించి, తన కుచితమగు సేవ కావించుచుఁ దానేవో కొన్ని ప్రశంస నీయములగు సత్కార్యములఁ గావించు చున్నాఁడ నను తలపు గలిగించును. అది క్రమముగ స్వార్థ రహిత బుద్ధిని సమకూర్చి, కర్మఫలము నందపేక్షను దొలఁ గించును. అతని అజ్ఞానము పూర్తిగఁ దొలగదు తానొక నిమిత్త మాత్రుడనని, తాను సద్గురు ప్రేరణచే నాయా పనులఁ గావించుచున్నాడనని తలంచును. ఈ భావనకూడ జీవికి తొలగ వలయును. సర్వార్పణముఁ గావించి తాను గురువునందైక్యము నొందవలయును.

ఆత్మార్పణము—ఐక్యము :

ఈ రెండు నొకటియే. భేద మతిస్వల్పము. ఆత్మార్పణమున జీవి తన అకించనత్వమును బ్రదర్శించును. అహంతను భోద్రోయును. ఐక్యతా

స్థితి కవి యవసరములేదు. ఐక్యత ఆత్మార్పణఫలము కావచ్చును. కాని దాని కారణము గాఢాలదు. ఐక్యత ఫలము జీవి తాను వేటు - అను భావనఁ గలిగించు మాయను శమింపఁ జేయుటయే. ఆత్మార్పణము గుణసామరస్యమును గూర్చి, జీవస్థితి నొందినప్పటి చంచలతను దొలఁగించి ప్రశాంత స్థితిఁ జేకూర్చును.

ఆత్మార్పణము :-

సద్గురువునందు భక్తి పెంపొందిన జీవి ఆత్మార్పణము గావించును. ప్రపంచమంతయు నావరించిన విద్యుద్ధ్యంతము విద్యుదణువు నాకర్షించు విధము దీనికిఁ బోల్చినగును. విద్యుదణువు భక్తుఁడు విద్యుద్ధ్యంతమగు సద్గురువు భక్తిచే తాను తనస్థితినుండి ముందుకు జరుగుచున్నట్లు భావించును 'అట్టి స్థితిలో ఆత్మార్పణ మెట్లు గావింపనగునా? - యని భక్తుఁడు తలంచ వచ్చును.

ఈ విషయము మఱియొక విధముగఁ బరిశీలంతము. జీవియగు భక్తుఁడు ప్రథమమునఁ దాను తన గురుదేవుఁడు భిన్నులమను తలంపున (గురువుతనదేహమునకు వెలుపల నుండెననుబద్ధితో) గురువునందు భక్తి చేయుచుండును. అట్టి స్థితిలో జీవి రజస్తమో గుణబద్ధుడై, దేహబుద్ధి గలిగి (దేహమే తానను బుద్ధిగలిగి) యుండును. సద్గురు సేవచే భక్తి పెంపొందిన కొలది, నిష్కామ స్వార్థరహిత సత్కృతులు పొనరించిన పిదప, రాజసిక తామసిక భావములు శమించిన జీవికి దేహాత్మబుద్ధి నశించును.

పిదప దైవమునుగూర్చిన తలంపులు విరిగియై, గురుదైవముల ఆధ్యాత్మిక తత్త్వ ప్రమాణము విస్తృతినొంది, ఆవరణ శూన్యమై విశ్వవ్యాప్తి నొందును. గురు దైవమును దేహమాత్రునిగఁ బరికింపఁడు, విశ్వాంతర్యామిగ గుర్తించును. సర్వభూత హృదయాంతర్లగ్న గురువు తోఁచును. ఆ భక్తుఁడు

(జీవి) తన హృదయమందను సద్గురువును జూడ నేర్చును. తన హృదయా
కాశమున గురుదైవమును జూచును - అనుభవించును - ఆనందించును.
సమర్థ సద్గురువు తన అపార మహిమచే తన ఆ శితునకు యథార్థ స్వరూ
పము నెఱుక పఱచును. హృదయంతర్గతుడగు సద్గురు వేక్షణమందేని
చైతన్య రహితుడగు (స్తబ్దుడగు) నుండడు. గురుదేవుని సన్నిహితత్వ
దృఢభావ మా జీవి జీవత్వమును గ్రమముగ గ్రహించును. ఇదియే యిత
రుల దృష్టిలో జీవి చేయు ఆత్మార్పణము. సకల పురాకృత శుభాశుభ
కర్మములు (ఆగామి సంచిత ప్రారబ్ధములు) ఆ యాత్మార్పణముచే గ్రహింపఁ
బడు చున్నవి.

తుదిమెట్టు :-

జీవి అభ్యున్నతస్థితికి (గమ్యస్థానమునకు) జేరుటకు కర్మములు
నశించినమాత్రము చాలదు. కర్మవాసనయు (తిరిగి కర్మములు చేయవలయు
నను తలంపును) నశింపవలయును. ఐహికా ముష్మిక సంబంధములగు విష
యములు పొందవలయునను కోరికయే 'వాసన' యనబడును. ఈవాసనను
మిక్కిలి బలీయము - పవిత్రము - నిర్మలమగు ప్రేమ (ప్రాపంచక ప్రేమ
కంటె భిన్నమైన - ఉత్తమప్రేమ) చేతనే గ్రహింపవలయును. ఆ ప్రేమ
యదివరలో దెలుపబడిన గురుదేవునియందు ప్రేమయే యట్టి పనికిఁజాలి
నది ఆ ప్రేమయే సంపూర్ణాత్మార్పణ స్థితిగ పరిణమించును. అట్టి ఆత్మ
ర్పణమే కర్మవాసనను సాంతముగఁ దొలగించును. వాసన నశించిన అజ్ఞాన
మిక కలుగబోదు. భయంకర సంసార చక్ర భ్రమణమింక లేదు. జీవి
పరమాత్మయందు తీనమగు స్థితి పూర్తి యగును. సమర్థ సద్గురుడు తన
స్థలపథ నున్నట్లు భావించిన జీవి ఆస్థితిలో వెలిని, లోపల ఎల్లయెడల

నున్నట్లెఱుగును. జీవి, సద్గరువు, పరమాత్మ 'ఏకము, సత్యము,' అను ఎఱుక గలుగును. ఇదియే పరమార్థము.

“అవతారంబులు-సద్గురుత్తములు, ప్రత్యక్షంబునౌ దైవ; మట్లవుటన్ వారికొందు లెన్నదగ, దవ్యాజాను రాగాన నే కవిధిన్ జీవులనుద్ధరించుటకు లోంక బందు వర్తింతు; వారెవరేన్ బ్రాహ్మణులటంచు దెల్పనొకొ? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?”

సమర్థ సద్గురుదేవు - శ్రీసాయీప్రభు నామస్మరణ మననములకంటె జీవికి తరణోపాయము లేదు కావున నా యథాశక్తిని శ్రీ సాయీనాథుఁడు పలికించిన విధమున ఈశ్వరినిఁ బలికి సోదర భక్తులకు సమర్పించితిని. ఇందలి గుణములను మాత్రము గొని దోసములను విస్మరించినను కృతకృత్యునిఁ జేయుఁడని భక్తజనుల నెల్లఁజూచు వినియమునఁ బ్రార్థించువాఁడను.

శ్రీ సాయీప్రభువు సంపూర్ణానుగ్రహము వడసి, బాబానుగూర్చి పలు గ్రంథముల రచించి ప్రచురించి, అఖిల భారత సాయీ సంపూర్ణక్షుద్రై శ్రీసాయీనాథుని అనుగ్రహము దక్షిణ భారతీయు లందఱకు ప్రసరింపజేసి కిరీకాయలైన పూజ్యశ్రీ బి. వి. నరసింహస్వామిగారికి ఆశీస్సులుప్రసాదించిన శ్రీసాయీభక్తాగ్రగణ్యులు - పూజ్యశ్రీ స్వామి కేశవయ్యజీ గారికి (షినాయ్ నగర్ - మద్రాసు) నాకృతజ్ఞ తాభి వందనములు సమర్పించుచున్నాఁడను.

“లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు!”

ఓమ్ శ్రీ సాయీ !

చిన్నగంజాము }
21-8-58 }

ఇట్లు విన్నవించు,
భక్తజన విధేయుఁడు
బాపట్ల హనుమంతరావు

శ్రీ సాయీ నాథాష్టకము

అనంతా తులాతే కసేరేస్తవావే । అనంతా తులాతే కసేరేసమావే
అనంతాముఖా చాణిణేశ్వగాతా । నమస్కార సాష్టాంగ శ్రీసాయీనాథా!

స్మరావేమనీ త్వత్పదానీత్యభావే । ఉరావే తరీ భక్తిసాధీ స్వభావే
తరావేజగా తామనీ మాయతాతా । నమస్కారసాష్టాంగ శ్రీ సాయీనాథా!

వసేజో సదా దావయానంతలీలా । దిసే లబ్ధలోకా పరీజోజనాలా
పరీ అంతరీ జ్ఞాన కైవల్యదాతా । నమస్కార సాష్టాంగ శ్రీ సాయీనాథా!

బరాలాధలా జన్మహా మానవాచా । నరాసార్థకి సాధనీ భూతసాచా
దరూసాయిప్రేమాగళాయాఅహంతానమస్కారసాష్టాంగశ్రీసాయీనాథా!

ధరాపేకరీసాన అల్పజ్ఞబాలా । కరావేఅమహాధస్యమంబోని గాలి
ముఖీఘాలప్రేమేఖరాగ్రాసతానమస్కారసాష్టాంగ శ్రీసాయీనాథా!

సురాదీరజ్యాచ్యా పదావందితాతీ । శుకాదీక జ్యోతే సమానత్వదేతే
పదీనమ్రతాయే ప్రయాగాదితీర్థే । నమస్కారసాష్టాంగ శ్రీ సాయీనాథా!

తుర్యూజ్యాపదా పాహతా గోపబాళీ । సదారంగవీచిత్ స్వరూపీమిళాలీ
కరీ రాసక్రీడా సవేకృష్ణనాథా । నమస్కార సాష్టాంగ శ్రీ సాయీనాథా!

తులామాగతో మాగణేవకధ్యానే । కరాజోడితో దీన అత్యంతభావే
భవీమోహనీరాజ హతారి ఆతా । నమస్కారసాష్టాంగ శ్రీసాయీనాథా!

ఓమ్ శ్రీసాయీ!

ఓమ్.

శ్రీ వేంకటేశాయనమః.

శ్రీ సాయీ నాథాయనమః.

శ్రీ సా యీ మ న న ము

—o—

(ప్రథమ సర్గము.)

మ ం గ లా శా స న ము

శ్రీ వేంకటేశ ప్రసిద్ధ స్వరూప గో
పాలసద్గురు కృపావర్ధితంబు,
క్షేతతీర్థవిశిష్ట శీర్షీపురస్థిత
ద్వారకామాయీ ప్రభాసితంబు,
చందోర్కరాది ప్రశస్త భక్త సమార్జిత
తైహికాముష్మికాప్యాయనంబు,
ప్రాణిహితంకర పరమేశ దివ్యావ
తార రహస్యప్రచారకంబు,

సగుణ నిర్గుణోపాసనాసక్త ఫలము
వేదవేదాంత విస్తృతంబు
సర్వసౌలభ్య, మార్త రక్షణ సమర్థ
మగుచు “శ్రీ సాయిలీల” యీజగతి వెలయు.

శ్రీ సాయీనామ నిర్వచనము

సర్వకారణమును సార్వవర్ణకము నై
తెలుపు 'స' వర్ణము తొలుతనిలిచి,
అక్షరణాత్మకమై సర్వగతమునై
'ఆ' కారమదితొలిహల్లు నకగు,
క్రిమతసర్వవ్యాపకంబును పావన
మై 'య' కారంబది యవలఁబొలుచు,
వాక్ప్రసాదకరముఁబరమనిర్మలమునై
'ఈ' కారమటుపైని నెసఁగుచుండు,
పుష్టి హృష్టిద 'మి' త్వమేన్ బొసఁగు నూద.
నిగమ నిగమాంత వేద్యమై నెగడు నిదియ,
అఖిల పురుషార్థ సాధకమై వెలుంగు
ద్వ్యక్షరాత్మక "శ్రీసాయీ" తారకంబు. 2

క్షీరసాగర స్థాయి శ్రీశేషశాయి
ప్రణతులకు 'తాయి' శ్రీ వటపత్రశాయి,
ప్రవిమలార్థ ప్రదాయి శ్రీరంగశాయి,
మహిత శుభదాయి 'ద్వారకా మాయి సాయి'. 3

అంజలి

శ్రీ మనోజ్ఞనారాయణ నామజపము
నిండు మోదంబునఁ బొసర్చుచుండు మనమ !
జగతి ధర్మార్థకామమోక్షములు వడయ
సాయీనాథ పదాంబుజాశ్రయముఁగనుమ. 4

సంశ్రితాభయప్రదువని, బ్రహ్మదను
నమల పీతాంబరధరు, శశాంకవర్ణు
విశ్వవంద్యుఁ జతుర్భుజ విష్ణు, నెవుడు
సఖిల నిఘ్నోపశాంతికై యాశ్రయింతు.

5

ఎవఁడు కరుణించునెడ మూఁగయేనిఁబలుకు
నెవఁడనుగ్రహించిన మృతుఁడేని బ్రతుకు,
నాదయామయు, భక్త జనానుయాయు,
శీర్షివాసు, సాయీశు, భజింతు సతము.

6

శ్రితజనంబుల నెల్ల రక్షించు పొంటె
నవతరించి, శీర్షి గ్రామమందు నలరు,
ఆదినారాయణ ప్రభుండౌ మహాత్ము
సాయిబాబునకెవుడు నంజలి ఘటెంతు.

7

సకలభక్త జనాళి రక్షణమునేయ
నమల గోదావరీ తట మందు వెలసి.
సగుణ బ్రహ్మమై పొగడొందు సాయినాథు,
మొక్కువాడను, మఱి మఱి మొక్కువాడ.

8

ఎవని తలచేత గంగ వహింపఁబడియె,
నెవని పాదబుసఁదుద్యవించె గంగ;
ఎవని నెలపు గంగాతటభువినరంబొ,
యట్టి సాయీశు వినతి నై యాశ్రయింతు.

9

మొదట బ్రహ్మయై, విష్ణువై పిశప, సంత
మందున సదాశివుండునై యలరువాని,
సమలమూర్తి పృథ్వికృత్వై నవాని,
సాయినాథుని, సతతంబు సంస్తుతింతు.

10

ఎవని దివ్యనామంబుచ్చరించు మాత్ర
ప్రాప్త బహుశస్మ సంసారబంధనంబు
లన్ని యొకటబటాపంచలై నశించు,
సకలజీవుల తాయి, నా సాయినోతు.

11

సాయీ నామ మహిమ.

అఖిల తపముల దానక్రియాదికముల,
నేని నామోచ్చరణ సేసి, యెవనిఁగలఁచి
యత్న కార్యసంసిద్ధిని సందుచుండు,
రట్టియచ్యుతు సాయీశు, నభినుతింతు.

12

నాదు జీవనమగు సాయినాథు దివ్య
నామ; మది, - నామరాజ, మానామ మొకటై
తారకం బంతకంటె నితరము నాకు

లేదు. గతియొందు జగమున లేదు. లేదు.

13

భవమహాభూమి రుహబీజ భర్తనంబు,
 సఖిల పుణ్యసంపదలకు నార్జనంబు,
 ధర్ముకింకరులకు నెల్ల తర్జనంబు,
 క్షమను, శ్రీ సాయి ! సాయి ! యన్ గర్జనంబు. 14

మహిని 'శ్రీసాయి' యనెడి నామంబుగలదు
 పలుక వశములునై 'నాల్కు' 'వాక్కు' గలవు,
 కాని, జనసంచయంబు సంకటము^లలోంది
 యధమ గతిఁగాంచు, నిదియెట్టి వ్యసనకరమొ ! 15

ఎంత దుఃఖంబు ! దుఃఖంబుదెంత యకార !
 దుఃఖముల నెల్ల నిది కడు దుఃఖతరము;
 గవ్వకాశించి, తనచెంతఁ గాలు దివ్య
 సాయినామరత్నముఁ ద్రోయుజడుండు గలఁడె ? 16

కీర్తనీయ సాయీనామ కీర్తనంబు,
 నాల్కు గలిగి యే యెడనేన్ బొసర్పడేని,
 మోక్షసాధని శ్రేణి దావునకుఁజేరి
 'శ్రీమ' యనుచు నెక్కనేరని జడుండుగాడె ! 17

నేడొ, లేక రేపో మరణించుఁ గాక,
 భయదరౌరవ సరకమేన్ బడయనుండుఁ
 గాక, శ్రీ సాయినాథునొక్కట స్మరింపఁ
 జాలు నతఁడు తర్లించు సంసరణవార్ధి. 18

దురితంబుల్ పరువెత్తు, మోహమునుడిందున్, జిత్రగుప్తుండువే
 శ్లదుగన్ వ్రాసిన గ్రంథమంతయువృథాయాసంబుగానెంచు, న
 త్వరుడై స్వాగతమిచ్చి, బ్రహ్మకడుసంభావించు, సాయాపరే
 శ్వరనామస్మరణానురక్తున కలభ్యంబింక నొండు డునే? 19

వసుధ, ధనశాంక్షచే ధనవంతుఁజేరి

పలుగతుల వేడికొను మూఁఢు పగిదినేని,

జనుఁడు, సాయిపాదాబ్జముల్ శరణుఁగనిన,

నివియునవియేమి ! సాయుజ్యమేనిఁ బడయు. 20

వేయును నేల? పాపపరివేదన తాపము సాయరామ భ
 ద్రాయత దివ్యరూపమననాద్భుతనామ సుకీర్తనంబులన్
 దోయఁగరాదె ! పాపనిరతుండు నజామిళుఁడంత్యవేళ, “నా
 రాయణ ! రార !” యంచు సుతునాదృతిఁబిల్చి పరంబు
 నొందడే ? 21

సాయినాథ ! సాయీశ ! శ్రీసాయిబాబ !

యనుచు నుదయాస్తమయములఁ దనుస్మరించు

జనుని పార్శ్వంబున దు శ్రీసాయినిలిచి,

యాపదలఁగాచి, శ్రితునకుఁ బ్రాప్తంఁగు. 22

సాయినామజపంబు నిచ్చులును జేసి,

సాయివిభుని ధ్యానంబును సలుపఁజాలు

జనుఁడు, ధర్మార్థకామమోక్షములు నాల్గు

జగతిఁబడయఁగఁజాలు నిస్సంశయముగ. 23

దురభిమానము సిగ్గును దొలగఁజేసి
సతము, శ్రీసాయినామాళి సంస్మరించు
నతఁడు, తన కోటికులజులు ననుసరింపఁ
బొందుఁబర మేళు నవ్యయానంద పడము.

24

వ్యర్థముగఁ గాలమెందుఁ ద్రోయగఁదగదు;
ఆయువు క్షణ క్షణంబు క్షయంబునొందుఁ,
గాలుఁడొకయిగుచుకేనియుఁ గరుణఁగనఁడు,
సాయినామనంకిర నల్ సలుపమేలు.

25

విశ్వసింపఁదగదు నిశ్వాసమును జనుం,
డెవుడు నిలుచు, నేమొ ! యెఱుఁగరాదు;
కాన, బాల్యమాదిగాగ శ్రీ సాయి సం
కిర నంబు నేయ క్షేమ కరము.

26

యముఁడు కూర్చుండు, దయలేశమైనఁ గనఁడు
పొంచి, యెప్పుడో మనుజునిఁ ద్రొంచివైచు;
సాయినాథపద ధ్యాన సక్తచిత్తుఁ
డైన మనుజుఁడు యమవీడలందఁబోడు.

27

సాయినాథ భక్తుండెందు జమునివలన
భయము నొకయిగుచుకే నియుఁ బడయఁబోడు;
మృత్యువునకు మృత్యువగు సాయీప్రభుండు
భక్తుడతనిల్చి, మృతివేళఁ బ్రాప్తానంగు.

28

సాయి విభు గుణానకులై, సాయిపాద
నీరజములెక్వడేని ధ్యానించువారు,
కాలునేనియు, వాని కింకరులనేనిఁ,
గనరు కలనైనఁ, బాప వర్జనులుగాన.

29

అకట! చింతారతుండవై యహరహంబు
మూఢ! భేదమివ్విధమునఁ బొందనేల?
సాయినాథుని నామసంస్మరణముననె
దుఃఖసంచయ మొక్కటఁ దొలఁగిపోవు.

30

సాయినాథుని దివ్యదర్శనము మాత్ర
పాపభయము వై శమ పటాపంచలగును,
స్పర్శనమున - మంగళములు సకల మొదవు,
సర్పనమునఁ - బ్రాపించు నవ్యయపదంబు.

31

మనసుచే వాక్కుచేతఁ గర్మములవలనఁ
బ్రాప్తమగు మనుజుని పూర్వపాపఫలము
సకలమును నాశమొందు నిస్సంశయముగ,
సాయినాథుని నామ సంస్మరణమాత్ర.

32

సాయిసద్గురువరనామ సంస్మరణము
సఖిల జగములందున మంగళాస్పదంబు;
ఎంతటియఘంబులకును సాయీశ మనన
మతిరహస్య నిష్క్రమియని యరయుమెప్పుడు

33

ధ్యానమున నెద్ది కృతయుగమందు, యజ్ఞ
ములను బొనరించి త్రేతను; బూజనలిపి
ద్వాపరమునందు, బడసి, రద్దాని, గలిని,
సాయిసంకీర్తనమున యెఁగించంగలరు.

34

సంసరణవార్ధి దాటించు సాధనంబు
తై న వ్రత యజ్ఞ వేదాధ్యయనములాది
నాకలవి, కాలసరణి వినాశమొందు;
సాయినామ పోతంబు శాశ్వతము - ధృఢము.

35

క్షీతిని గలివేళ గల్మష చిత్తులకును,
గేవలము పాప విత్తోప జీవనులకు,
నద్విధి క్రియాహీనులౌ జనులకెల్ల,
సాయినాథుని నామంబె శరణు, నిజము.

36

అఖిల వేదస్వరూపకుడైన యెవని
నామకీర్తన పాప ప్రణాశకరమొ,
ప్రణతి సర్వదుఃఖైక నివారణంబొ,
యట్టి శ్రీ సాయి నాథు సమాశ్రయింతు.

37

ఎట్టి సద్గతి తపములనేని లేదొ,
దేని యోగసమాధుల దేని యెగనొ,
యట్టి సద్గతి - సులభసాధ్యంబు కలిని,
సాయినాథుని నామ సంస్మరణముననె.

38

కలియుగము పాపమూలమై చెలంగుగాక,
 యత్తమంబైన గుణమిట నొకటికలదు;
 జనుఁడు శ్రీసాయినాథు కీర్తనముమాత్ర
 బంధములఁబాసి యవ్వయ పదముఁ బడయు.

39

కలియుగంబును బోలు యుగంబు మీక
 లభ్యమని నమ్ముడి ముమాక్షులార! మీరు;
 సాయివిభు దివ్యనామ సంస్మరణముననె
 పరమపద మవలీలగ బడయఁగలరు.

40

ఉరు కలిపాపనిర్మథన, ముత్తమ మంగళ సన్నిధానమున్,
 పరమపదాప్తికై వెడలు పాంథ మముక్షుల త్రోవబత్తె, ము
 ర్వర కవివర్యవాక్కుల విరామపదంబు, బుద్ధైకజీవనం
 బిరవగుధర్మభూమి రుహబీజము, 'సాయి' పదంబువర్ధిలున్.

41

సాయినామము పాపఁగాఁజాలనంత
 పాప మేపాపియేన్ సలుపంగనోపఁ
 డనిన - నీపాపములగూర్చి వ్యసనమొద
 నేల? సాయినామంబు నీ పాలలేదె!

42

తస్కరుడు, త్రాగుబోతు మిత్రఘ్నుఁడరయ,
 బ్రహ్మహంతయు గురునతీరతుఁడు, ముఱియు
 సంగనా రాజ గో పితృహంతలెల్ల
 ఘోరపాపులు, వీరలు - వీరుగాక,

43

సకల పాప రతాత్ములౌ జనులకెల్ల
 “సాయి! సాయి!” యన్ జపమును సలుపుటాకటె
 యతిరహస్యమా నిష్కృతియై పొసంగు;
 స్వాంత మాప్రభు వశవర్తి యగునుగాన. 44

అఖిల యజ్ఞ దాన తపో జపాదికములు
 పాపసంచయముల బాపనోవు; గాని,
 పాపవాసన దూర్చగ వలనుపడవు,
 సాయి గురుదేవ పడనమర్చనము దక్క. 45

సాధువులు న్యస్తచిత్తులు శాంతిపరులు
 బహ్మనిష్ఠులు లోకపావనులు; వారి
 స్పర్శసోకిన మాత్ర పాపంబులడఁగు,
 నఘ హరుండగు హరి వారియందునుంట. 46

సాయి పడిగత మానసుడై యెవండ
 నన్యభక్తి భావమున నిరంతరంబు
 సాయినామ జపంబును సలుపుచుండు
 వానిచేతన “సాయిబాబా” వసించు. 47

నిఖిల జగములనెల్లఁ దృణీకరించి,
 యన్నిటను నగ్రవర్తియై యావరించి,
 సచ్చిదానంద మయమును, స్వచ్ఛమైన,
 సాయి సద్గురునామ తేజంబు పొలుచు.

కడఁగి పుణ్యశ్రవణకీర్తనుఁడగు దివ్య
సాయివిభుని చరిత్రలఁ జదివి, వినెడి
సజ్జనుల మనంబుల నిల్చి, సాయినాథుఁ
డశుభములడంచి, కాపాడు ననవరతము.

కొలుచువారిఁ దీర్థక్షేత్ర ములునుగాని
మృచ్చిలామయ దేవతలేనిఁగాని,
పావనులఁజేయుననుట లెప్పటికొ! - యేమొ
సాధుసందర్శనముననే సకల మొదవు.

శ్రేయమునుగోరు జనములు సాయినాథ !
నిన్ను వంటి మహాత్ము, మానీంద్ర వంద్యు,
నర్హ సత్రము భజియింప నగునుగాదె !
స్వార్థపరులు వేల్పులు, - సాధులటులఁగాదు;

స్నానసమయమందు సాయినిఁ దలఁపుము,
జపమునన్ స్మరింపు సాయిదేవు,
ధ్యాననిష్ఠయందుఁ దలఁపుము సాయీశు,
సాయికీర్తనంబు - సతతము నలుపు

సాయినాథ! సాయీశ! శ్రీసాయిబాబ!
సాయిదేవ! సాయీప్రభూ! సాయి! యనుచు,
నిచ్చలు స్మరించి కాలంబుఁ బుచ్చుపొంటె
దినములవి వచ్చిపోవుచుఁ దనరుఁగౌత!

వాయు స్తంభన కష్టమేల? విషినావాన వ్రతంబేల? స
 త్కాయంబెల్లఁ గృశింప భోజన పరిత్యాగంబుఁ గావింప నే
 లా? యగ్నిప్రతతిన్ దపస్సులకునై వ్యర్థశ్రమంబేల? శ్రీ
 'సాయిరాము'ని బ్రేమఁ గొల్చిన సమస్తంబున్ బ్రసా
 దింపఁడే?

సాయి గురువర సల్లాప సత్కథామృ
 తంబుఁ గొలఁగ తేని దినంబదొకటి,
 దుర్దినంబుఁగ నెంచుటఁ దొడరుఁగాని,
 యంబుదచ్చన్న - మది - దుర్దినంబుగాదు.

55

తీర్థపాదుఁడౌ శ్రీసాయిదేవు దివ్య
 పాదతీర్థ సంసేవన భాగ్యమొదవు
 'భవనమే' యిల, 'భవన'మై పఱగుఁగాని,
 యన్యవిధమైన నది 'వన' మగునుసుమ్ము.

56

సాయిపాదుకా తీర్థభస్మములు సాయి
 దేవ దివ్యరూపంబులఁ దేజరిల్లు
 నదియె యక్లిష్ట భవనమై యలరుఁగాని
 యన్యమేన్ ఘోరకాననం బనఁగఁబడఁదె?

57

తీర్థపాదుఁడౌ శ్రీసాయిదేవ దివ్య
 పాదతీర్థంబు నోచని భవనచయము,
 కూరసర్ప పరిత వృక్షోత్కరంబు
 బహువిధానేక సంప ద్భివర్జితంబు.

58

సజ్జనాఽసజ్జన విభేద సరణిలేక
సాయిఁగొలుపుడి; శ్రీసాయి శరణుగనుడి;
సకల కామితార్థములఁ గాంచంగఁగలరు
సాయిసద్గురు కృపను నిస్సంశయముగ.

59

ఆశశాంక సూర్యాది గ్రహంబులెల్ల
యరిగి యరిగి వేసారి కృష్ణురుచునుండు;
సాయిపాద సమర్పిత స్వాంతులెట్టి
కాలమందేని రాకపోకడలఁ గనరు.

60

కలుషమతులును, శుచిరహితులును గాక,
సాయినామముఁ గీర్తించు జనుల పాప
సంచయము వేగ వారిఁ ద్యజించిపోవు
మృగవతినిఁ గని పరు వెత్తు మృగములట్లు.

61

సకల మంగళాస్పదమైన సాయినాథ
పరమపావన నామ మెవ్వనినోటఁ
బలుకఁబడుచుండు నవ్వాని పాపసంచ
యంబులెల్ల వైశంబ భస్మంబులగును.

62

మలినచిత్తులేన్ సాయి సంస్కరణనేయ
వారిపాపపుంజంబులఁబాపి పోచు
సాయినాథుఁడు; మదినిఁ గాంక్ష గనకున్న
సలము దహింపకున్నె? తన్నంటు మూత్ర!

63

సాయి నామ పంచాస్య గర్జనము వినని
యంత దనుక శరీర వనాంతరమున
పాప మత్తే భములు స్వైరవర్తనముల
సంచరించుచు ఘీంకృతుల్ నలుపుచుండు.

64

నామ చింతామణియ సాయి నామ మెందు,
నమల చైతన్యరస విగ్రహంబు సాయి,
పూర్ణముక్తుడు, శుద్ధుడై పొలుచు శ్రితుడు
నామ-నామినులన్ భేదమేమిలేమి.

65

నకలవిధ ఘోర కలి కల్మషములఁబాపు
సాయి గురుదేవ నామ సంస్మరణ గనని
యంత దనుకఁ బొసంగు దేహాత్మ బుద్ధి.
యంత దనుక నిందొసరు భయప్రవృత్తి.

66

ఒక్కమా రెందొ యేగతి నున్నఁగాని
'సాయి' రాను నక్షరంబుల జంటఁజేర్చి
పలుకు నతనికి వలసిన పరికరంబు
లమరు నచ్యుత స్థాన ప్రయాణమునకు.

67

'సాయి' యని యాదరమున నక్షర యుగంబు
నతతము జపించు జీని మోక్షంబు నొందు;
కల్మషాత్ములౌ జనులకీ కలియుగమున
నిక సాధనోపాయ మేదేని లేదు.

68

సంతతంబు 'సాయీ!సాయీ! సాయీ!' యనుచు
 జపము నలుపుట మేలగు సజ్జనులకు;
 అన్యనామ సహస్ర తుల్యమయి పొల్చు
 సాయీనామంబు, -నకలార్థ దాయకంబు.

69

'మమ' పాపములకు మూలము
 క్షమ, "సాయీ" ద్వయము, యష్టకష్టప్రణి వా
 రము; - "సాయీశశ్వరణం
 మమ" -నా, -నకలార్థ సిద్ధ మంత్రము సుమ్మి.

70

గురుమహిమ

దై వమందు పరాభక్తి, దగవహించి
 దై వమటు గురునందుఁ దద్భావమూను
 నామహాత్ముఁ డొక్కనికె లభ్యమగుచుండు
 సఖిల వేదాంత విద్యారహస్యమెల్ల.

71

జ్ఞానదీప ప్రదుండును, గనులయెదుట
 వరలు భగవానుఁడౌ గురువరునియందు
 మనుజభావముఁ గనువాఁడు వినునదెల్ల
 డంతి శౌచంబు పగిది వ్యర్థంబు సుమ్మి.

72

వేంకటేశ సాయీశులన్ భేదమించు
 కంతయేనియుఁ బొసఁగఁబో, డట్టివారి
 యిరువురందెక్య సరణి స్మరింపఁజాలు
 వాఁడు పడయును శాశ్వత బ్రహ్మపదము.

73

సంతతంబు 'సాయీ!సాయీ! సాయీ!' యనుచు
జపము నలుపుట మేలగు సజ్జనులకు;
అన్యనామ సహస్ర తుల్యమయి పొల్చు
సాయినామంబు, -సకలార్థ దాయకంబు.

69

'మమ' పాపములకు మూలము
క్షమ, "సాయీ" ద్వయము, యష్టకష్టప్రణి వా
రము;- "సాయీశశ్శరణం
మమ"-నా, -సకలార్థ సిద్ధ మంత్రము సుమ్మి.

70

గురుమహిమ

దై వమందు పరాభక్తి, దగవహించి
దై వమటు గురునందుఁ దద్భావమూను
నామహాత్ముఁ డొక్కనికె లభ్యమగుచుండు
సఖిల వేదాంత విద్యారహస్యమెల్ల.

71

జ్ఞానదీప ప్రదుండును, గనులయెదుట
వరలు భగవానుఁడౌ గురువరునియందు
మనుజభావముఁ గనువాఁడు వినునదెల్ల
దంతి శౌచంబు పగిది వ్యర్థంబు సుమ్మి.

72

వేంకటేశ సాయీశులన్ భేదమించు
కంతయేనియుఁ బొసఁగఁబో, దట్టివారి
యిరువురం దైక్య సరణి స్మరింపఁజాలు
వాఁడు పడయును శాశ్వత బ్రహ్మపదము.

73

సిరుడయి భుక్తిముక్తుల విధించి. మనోహర రూపధారుడై,
పరమ కృపావిశేషమున భక్తులబ్రోచుచు, నెల్లదాసయై
కర, మిల, ధర్మసేతువునుగాచి, యధర్మమడంచి, శాంతికిన్
దెరువిడి, కర్మపాశములఁ ద్రెంచు గురూత్తమ-సాయిఁ

గొల్పెదన్. 74

మందమతులు నిందించిన మాన్యులెవుడు
గురుపదాంభోరుహంబులఁ గొల్పుచుందు;
భేకచయ మఱచుచున్న భృంగకులము
సేయుచుండదె? మకరంద సేవనంబు.

75

కొనగొన 'గు' శబ్దమే యంధకారమగును
తన్నిరోధకమై 'రు' శబ్దంబు పొలుచు;
అంధకార నిరోధ మహాత్వస్థిది
పఱగుటన్జేసి 'గురు' వను పడము వెలయు.

76

గు రు స్తు తి

నరుడగుఁడొచుచున్ గపటనాటకమున్ రచియింతు;వీవీటే
ర్పరచిన కార్యమున్ దెలియరాదు గదా ధర నెంతవారికే!
నురు నరకోటి నీకొక ప్రియుండగువాఁడును, భేదబుద్ధిని
న్నరసెడి యప్రియుండయిన యన్యుడఁ గల్గఁడు సాయి

సత్ప్రభా! 77

నతులందు నెవరికేనియు

నెఱుగంగారాదు నీదు కృతులెందును; ని

న్నెఱుగంగ నిచ్చగల ధీ

వరులేనియు మిగుల మోహపడుదురు, సాయీ!

ప్రభవమొందె సాక్షాత్భగవానుఁ డాద్యుఁ

డైన నారాయణుం డిల మానవుడుఁగ;

స్వీయ మాయచే జగము మోహింపఁజేసి

సాయినాథుడై ధరణిని సంచరించు.

అట్టి భగవానుఁడగు సాయీ యవనియందు

సంగవర్జితుఁడైనను - సంగియగును;

జ్ఞాన సంలబ్ధిలేమి నీ మానవాళి

లాఁతి మనుజునిఁగాఁగఁ దలంతు రకట!

ఎంత భాగ్య విహీనులో యీజనములు

శీర్డియందుఁ జెంగటను వసించున్న

నించుకేని సాయీప్రభు నెఱుఁగలేరు,

మీనములు తెప్ప నెఱుఁగఁగా లేని యటల.

సచ్చిదానందమయుఁడవు, సద్గురుఁడవు,

సాయినాథ! నీచెయ్య లాశ్చర్యకరము;

నీవు-నినుఁజేరువారల బోవ మనుజుఁ

డటలఁ జరియింప జగము మోహంబుఁగనెడి!

సాయి గలండంబువులను,
సాయి ధరన్ గలఁడు, కలఁడు సాయి నగాళిన్,
సాయివిభుఁ డగ్నిగలఁడీ
సాయీమయమగుచు నెగడు సకల జగంబుల్. 83

ధర్మసారమును నితాంత తేజముఁగల్గి
యఖిలస్పృష్టి మూలమగును సాయి;
పత్రములును బువ్వు ఫల సంచయంబులు
కాఖిలగును జీవ సముదయంబు. 84

జ్ఞానమయము బ్రహ్మానందమైన పదము
యోగిజనములన్ దుదిఁ జేర్చుచుండుఁగాన
“సాయి” యను పరబ్రహ్మభేదయమైన
నామ-మన్వర్థమగు, సాయినాథ! నీకు. 85

వనధుల్ భూమి తలంబులౌ, పుడమియేన్ వారాశియా;
మృత్యు-ణం
బు నగంబౌ, నగమేన్ రజాబగు; తృణంబున్ వజ్రమౌ,-
వజ్రమేన్
దృణమౌ; వహ్ని హిమోపలంబగు, హిమంబే నగ్నియా -
నీదు ప
స్ఫుస;- లీలాద్భుత కార్యధుర్య! చెయి మోడ్పుల్-నీకు,
సాయీప్రభూ! 86

దానము సత్యమున్ దపము త్యాగము మైత్రీయు శౌచ
మార్గము

జ్ఞానములెల్ల విద్యలును సద్గురు పాద సరోజ సేవయున్
జానగ నీయెడన్ గలవు, సత్యముచే జగముల్ జయింపవే ?
దీనులనెల్ల దానములఁ దృప్తులఁజేయవె? సాయిసద్గురూ! 87

మతి వ్యసనంబులు లేమియు,
శుభ్రమును శీలంబు శమము సూన్యతపముల్
క్షీతి నీయారు గుణంబులు

సతతము వెలిగించుఁ బూరుషర్ష భు సాయిన్. 88

గొనములఁబొల్చి, శీలమునకున్ గుదురై, వ్యసనంబులేక, జీ
వనిచయి సౌఖ్య దుఃఖములఁ బొల్పడువేళల మోదభేదముల్
గని మది, వైరమేయ్యెడలఁగానక, శోకనిదాఘతాప నా
శనకరుండైన సాయివిభుచంద్రుని సంతత మామతించెదన్. 89

బాలకులు బుద్ధి మాలి, నిన్ భంగపఱుప
వారి నెల్లరఁ గృప క్షమింపంగఁబోవె ?
అటుల మాల్వి ముఖ్యులు నీకు వ్యధలుఁగూర్ప
సైచినాడవు, సద్భావ! సాయిదేవ! 90

అగ్ని హోతునివలె ననధి గమ్యుండును,
దోయధి తెఱగున దుస్తరుండు,
హర్యక్షమటు విక్రమాన్వితుండను, హిమ
నిలయునిగతి సేవనీయ పదుండు,

పృథివికై వడి క్షమోపేతుండు, పితరుల
 సరణిని సహన విస్ఫారితుండు,
 సృష్టపిథంబున సామ్యవర్తనుఁడును,
 శంకరువడినిఁ బ్రసాద యుతుండు,

అఖిలజీవుల కాశ్రయమైనవాఁడు,
 ఆదిమధ్యాంతరహితుండు, నవ్యయుండు,
 దాన సంసరణాబ్ధి సంతరణ చరణుఁ
 డైన హతి, సాయినాథుఁడై యవతరించె.

91

ఈశ్వరేశ్వరుఁడైన సాయీశ్వరుండు
 ప్రకృతియందున్న దద్గుణత్రయికిఁ జిక్క,
 డనవరతము నాత్మస్థితుఁడై తనర్చు;
 బుద్ధిచోప్పున నాశ్రయములును బొలుచు.

92

దాన యజ్ఞంబులును జప తపములెల్ల ।
 గలుగఁజేయును ధర్మార్థ కామములనె;
 సాయినాథ పదాంబుజాశ్రయ మొకంఁడె
 మోక్షఫలముఁ బ్రసాదింప దక్షమగును.

93

పరమ మైకాంతభక్తి తత్పరతమెచ్చి
 భక్తి ముక్తుల నొనఁగెడి పూరుషుండు
 సద్గురూత్తముఁడై పొల్చు సాయినాథుఁ
 డెవనికేనియు నానంద మిడగలేఁడె !

94

సాయినాథ! సాయీశ్వరా! సచ్చరిత్ర!

సంశ్రితుల కథయంబు నొసంగు దీవు:

దారుణ భవాంచితాగ్ని సంతప్తులకును

కరుణ, మోక్షసుధావృష్టి గురియుచుండు. 9

విత్తు సుత సతీ గేహనిమిత్త భయము

పరిభవ విచారలోభ ప్రవర్తనములు

మోహకల్పితంబుల; వీని దేహిగణఁడు

నిన్ను శరణొంది యభయముగన్న; సాయీ! 9

సాయీ సంశ్రితు లెందుఁగాంచంగఁ బోరు

దైహికాత్మిక భౌతిక తాపచయము:

సకల దుఃఖచయంబులు నమసిపోవు

సాయీ సద్గురు దేవ ప్రసాదగరిమ. 9

“అచ్యుతానంత! సాయీశ!” యనెడి మంత్ర

వరము జపింపఁ నమకూర్చు బరమశుభము:

“ఓమ్ నమ” శ్శబ్దములఁగూర్చి యొగి జపింపఁ

బడయు నారోగ్యమును సాయీప్రభువు కరుణ. 9

ధరణి గ్రాహవీడయు, మహాత్పాతవీడ

రోగవీడయు మఱి మహాకూరవీడ

ద్వారకామాయఁ గల ధుని భస్మమడచు,

సాయినాథ! సద్గురు! నమస్కారశతము. 9

పా దో ద క ము

గురు పదాంబుజ తీర్థంబుఁ గోల్చి కోల్చి,
శిరమునందున సద్భక్తిఁ జేర్చి చేర్చి,
సర్వతీర్థావ గాహన సత్ఫలంబుఁ
బడయఁ జాలును మనుజుఁడీ పుడమియందు

100

దోషపంకంబులకు నెల్ల శోషణంబు,
జ్ఞాన తేజస్సులకు దీపసప్రదంబు,
దారుణ భవాంబురాశి సంతారకంబు,
సాదృతిని గోల్చి సాయి పాదోదకంబు

101

మోహ మూలంబులకును నిర్మూలనంబు,
ఘన విరక్తి శాంతుల కాదికారణంబు,
భవ భయంకర కర్మనివారణంబు
సాదృతిని గోల్చి సాయిపాదోదకంబు.

102

గురు పదాబ్జోదకంబును గోల్చి ఁ డెపుడు,
గురువరుని భుక్తి శేషము గొనుడి సతము,
గురుని మూర్తి ధ్యానింపుడి నిరతమెదను
గురుని స్తవముల స్మరింప ఁ గోరు ఁ డెందు.

103

గురు నివాసంబు కాశికాపురివరంబు,
గురు పదాబ్జోదకంబు గంగోదకంబు
గురువు తారకబ్రహ్మ నిక్కువము కనుల
యెదుట ఁ బొడకట్టు కాశి విశ్వేశ్వరుండు.

104

ఒనర గురుపాద కమలాంక మూనుశిరము
 గయను వెలుగొందు పావనాక్షయవటంబు;
 పుణ్యమూలమా సద్గురుమూర్తి, నిక్క
 మమల తీర్థ రాజంబౌ ప్రియాగ జగతి. 105

సప్తజలధి పర్యంతము వ్యాప్తమైన
 పుణ్య తీర్థాన గాహనంబుల ఫలంబు
 సద్గురు పదాబ్జ నేవాబ్ధి జలకణంబు
 నందు వేయవ వంతు దానగునొ కాదొ! 106

నిరతమును సంస్కరింపుమి గురునామూర్తి,
 సతము చేయుము గురునామ జపము భక్తి,
 సిరమతిని యొనరింపుమి గురుని యాజ్ఞ,
 గొలువ యొకోకు మన్యంబును గురుని యదక్క. 107

గురుని ముఖమందు వెలుగొందు పరమపురుషు
 గురుకృపాకటాక్షమున భక్తుండు వడయు;
 నిరతమును దలపోయుడి గురుని మూర్తి;
 కులట విటునెల్ల ప్రొద్దును దలచు నటుల. 108

ధ్యానమూలము గురుమూర్తి యాశ్రితులకు
 సర్వనా మూలమగును గుర్వంఘ్రియుగము;
 మంత్రమూలము గురువాక్కు మనుజులకును,
 మోక్షమూలము సద్గురు మూర్తికరుణ. 109

సాగసు మేనున్న యజ్ఞకౌ నొ సుదతి యున్న
 నతులధనమున్న వాక్యమత్కృతియు నున్న
 మనసు గురుపదాబ్జముల య దార్కొనదయేని
 అనియు నివియును నివియును నయ్యవియు నేల? 110
 సకల వేదవేదాంగ శాస్త్రముల య గళల

నేరిచిన, సాయిదివ్య పాదారవింద
 నేవ నోచండేన్ వ్యర్థమై పోవుననియు
 విధవ ముఖమున సింహారబిందు వటుల. 111

మంగల ఆరాత్రి కము

మంగలము, సాయిప్రభునకు మంగలంబు !
 మంగలము, సర్వమూర్తికి మంగలంబు !
 మంగలము, భక్తవశునకు, మంగలంబు !
 మంగలము, శీర్షివాసికి, మంగలంబు ! 112

మంగలంబు, శ్రీ వేంకుశ మౌన్యసకును,
 మంగలము, శ్రీయఃపతికి, శుభాంగునకును,
 దైవతాలాంఛనునకు, శ్రీ దండహస్త
 మండనుండైన సాయికి మంగలంబు ! 113

మంగలము, భగవాన్ సాయి ! మంగలంబు !
 మంగలము, పురుషిక్రమ ! మంగలంబు
 మంగలము, పుండరీకాక్ష ! మంగలంబు !
 మంగలాయతన ప్రభూ ! మంగలంబు ! 114

నై వే ద్య ము

విహిత శాస్త్రో క్షమై న నై వేద్యములను
 నీకు నర్పింప శక్తుండనే ? మహాత్మ !
 శక్తిగలిగినకొలది నొసంగుచుంటి,
 సత్కృపను దృష్టిగనగదే ! సాయినాథ ! 115

శర్కరయు, నారికేలంబు జలము పలు వి
 ధంబులై న ఫలంబులు తమ్ములమ్ము,
 కలుగుకొలది నర్పించితీ గరుణఁగొను, ప్ర
 పూర్ణముగ నెంచి సాయీప్రభూ ! మహాత్మ ! 116

అన్నమును నాలుగువిధంబులై న రుచ్య
 శాక పాకముల్ వ్యంజన సహితములుగ
 సఫల సఘృతాన్నమును భుజించగదే సాయి !
 అన్నము ప్రతిష్ఠితంబగు నన్నమునను. 117

అ ద్యా త్మ నై వే ద్య ము

బ్రహ్మహా సుక్కు సువములు; బ్రహ్మహవిసు,
 బ్రహ్మహగ్ని, బ్రహ్మహుతము, బ్రహ్మమట్టి
 బ్రహ్మ కర్మసమాధిచే బడయఁదగిన
 ఫలమునై తము బ్రహ్మమై పఱగుచుండు, 118

నేన యన్నంబు, అన్నంబు నేన యగుదు;
 ఏన్ భుజింతు నన్నంబున్న మేన్ భుజింతు,
 అన్నమును భుజియించెడి యతడు నేన;
 అన్నభోక్తను భుజియించు నతడు నేన. 119

అత్మనివేదనము

కేవలంబాత్మకంబు నాకేమి యితర
వస్తువును లేదు నీకు నప్పనమునేయ;
దత్తమగు నాత్మఁగొని గురు దత్తరూప !
కేలు కేలునఁ గీలించి యేలు సాయి ! 120

అదియుఁగుటిల, నా స్వాధీనమందులేదు,
బలియుఁడవు నీవగుట వశపఱచుకొనియు
ప్రేమ పాశంబులన్ దీని బిగియఁగట్టి
నీదు కదములదఱి, సాయి ! నిలుపుకొనవె ! 121

నీకు నాత్మదానము సేయనేర నై న
మనుసుచే వాక్కుచేత నప్పనము నిడితి;
దాన పరిపూర్తిఁ గావింపఁదగిన శక్తి
నానుగ్రహింపవె ! సాయినాథ ! దేవ ! 122

ఏన్ బ్రహ్మనుఁడ, యగర్మమెయ్యెదియులేదు
లేదు నాకెట్టి కర్మఫలోదయంబు;
లేదు గుణమున, దోషంబులేదు నాకు,
సాయి ! నాకున్నె లాభనష్టంబులింక ? 123
చేసినది, చేయుచున్నది చేయునదియు
నేనొనర్పలేదీ లోకదృష్టిజేసి;
తలఁప లోకనాటక సూత్రధారివీవ ;
నీవ చేయుదు; ఫలమును నీదె సాయి ! 124

శత్రు మిత్ర పక్షంబుల సమతమనుట,
సాయిదేవుని సతతఃబు శరణుగంట,
సాయిపై దృష్టిఁ బఱపుట, సాయిఁగనుట,
శాస్త్రనియతి నీనాల్లు దాచంగఁగంటి.

125

ఎఱుఁగనయ్య ! ధర్మంబు, పృవృత్తి నెఱుఁగ,
నెఱుఁగనే సద్ధర్మంబు, నివృత్తి నెఱుఁగ;
హృదయపీఠంబునందు వసించు సాయి
యెటుల నియమించు నటు లాచరించువాఁడ.

126

క ర్పూ ర హ ర తి

జయము, శీర్షీనివాస ! శ్రీసాయి ! నీకు,
జయము, భక్తమనోనాథ ! సాయి ! నీకు,
జయము సర్వదేవాత్మక ! సాయి ! నీకు,
జయము కర్పూరహారతి, సాయి ! నీకు.

127

ధ్యా న ము

మాయాతీతుని, నిత్యు, నేకు, విమలన్ బ్రహ్మణ్య, ధీ
సాక్షినిన్
జ్ఞేయన్ ద్వంద్వవిదూరు, గేవలుని, సచ్చిద్రూపు,
శుద్ధాత్ము, నా
మాయాతీత పథప్రవర్తి, విమలానందాను సంధాయకున్
సాయీనాథు, సమర్థసద్గురు నినున్ ధ్యానింతు
స్మశాంతమున్. 128

హృదయ కమల మధ్యంబున మెదలువాని,
 నమల సిద్ధాస నాసీనుడైనవాని,
 సచ్చిదానంద వర సహస్రమిడువాని,
 చంద్రకాంతిశోభితు, గురు సాయిగొలుతు. 129

చంద్రకాంత శిలాసమ చారుదేహు,
 నఖిలముని జనార్చిత చరణాబ్జ యుగళు,
 పాండురాంబరధకు, లఘు దండహస్త,
 సచ్చిదానంద సద్గురు సాయిగొలుతు. 130

విషయములఁజిక్కి నిద్రించు వివిధ జీవ
 తతుల మేల్కొల్పి కరుణ భద్రములఁగూర్చె,
 వేయిగతుల సద్గురుఁడు శ్రీసాయి యొక్కఁడె,
 పెరగురువులోపఁ గలరె యీశ్వరుఁడు తక్క ! 131

లఖిల జగము దై వాధీనమగుచు నలరు,
 దై వము నధీనమగును మంత్రంబునెకును,
 మహిత సాయీ యధీన మా మంత్రమగుట
 సా యిగురుదేవు సతతంబు శరణుగందు. 132

సాత్విక ప్రధానంబు లసంఖ్యములుగఁ
 దాలెచ్చ నవతారములను శ్రీధరుఁడు తొల్లి;
 సర్వసమ్మతము సులభసాధ్యమగును
 సాయినాథావతార మీ జగతియందు, 133

అనిమిషులును ఋషులు మునులు మహాబల
పూర్ణులైన మనువు పుత్రకులును
సాధుచరితులౌ ప్రజాపతుల్ వీరెల్ల
ఆదిదేవ హరి కలాంశ భవులు.

134

అఖిల దివిజులు శౌరి దివ్యాంశభవులు;
సాధుజనుల రక్షింప రాక్షసుల నడచ,
యుగయుగంబుననృహరి యాజగతిఁ బుట్టుఁ,
గేవల భగవానుఁడు 'సాయికృష్ణు' ఁ డరయ.

135

శోభితంబు నగుచు సువిభూతిగలయవి
బలము గలిగియున్న వస్తుసమితి
జగతి నెఱుంగనగును సాయి తేజోఽంశ సం
భవములని జనుండు స్వాంతమందు.

136

అడవులందున భయము చొప్పడినచోట,
చెడుగులందును, గడగండ్లు దొడరునెడల,
సాయిభగవాను నొకట సంస్మరణసేయు
నతఁడు నిజముగ నేబాధలందఁబోఁడు.

137

సగుణ నిర్గుణ బ్రహ్మము - సాయివిభుఁడు,
అతఁడె, కైవల్య మోక్ష సుఖానుభూతుఁ,
డాతఁడె, ప్రియుండు, సుహృదుండు నతఁడె విధి
ర్నుండు; నాత్మకర్తుండు, గురుండతండె.

138

జ్ఞానులగుచు యోగ నైపుణ్య బుద్ధులై
సకలగతుల మేల్పొనంగ, నెల్ల
భావములను గనుడి జీవేశ్వరై క్యంబు;
ఇదియ కోరఁదగిన దెల్లరకును.

139

సాయిదేవునందు సతత మైకాంతిక
భక్తిఁగనుటె నరుఁడు పడయఁదగిన
యనుప మాతృభాగ్యమగు, దాన - నెల్లెడ
సతని దివ్యరూప మరయఁగలఁడు.

140

కనఁగ విసఁగ నూహకును బాత్రమైన దెం
దెందు నీజగంబునందుఁ గలదొ,
లోన, వెలిని, నదియుఁ దానయి వ్యాపించి,
సాయివిభుఁడు - శేషశాయి పొలుచు.

141

అరయ భగవంతుఁడును, సమస్తాంతరాత్మ,
సర్వలో కేశ్వరుండగు సాయిదేవు,
నాత్మయటులఁ బ్రేమించు భాగ్యంబుగలిగె,
నింక ఘోరసంస్కృతి బంధ మెందులేదు.

142

మధురము వదనము వచనము
మధురము చరితంబు సగవు మధురముచూడ్కుల్
మధురము సంస్కరణంబులు
మధు రేఖుఁడు కృష్ణసాయి, మధురంబెల్లన్.

143

అఖిల భారత సాయి సంఘాధినేత
 యైన నరసింహు నమ్మతోక్తి ననుసరించి
 మననము దెనుంగు కృతిని నప్పనమునిడితి
 ప్రథమసర్గంబు, గొను సాయి! ప్రభు వరేణ్య! 144

శ్రీ సాయీమననము

ప్రథమ సర్గము - సమాప్తము

శ్రీ సాయీనాథార్చనము.

శ్రీ వేంకటేశాయనమః

శ్రీ సాయినాథాయనమః

శ్రీ సా యీ మ న న ము

ద్వితీయ సర్గము.

—o—

శ్రీ సా యీ మ హా త్త్వ ము

శరణు గనుదు సమదర్శను
నిరపేక్షుని మాని శాంతు నిర్వైరుని స
ద్గురు సాయీప్రభువును; డ
ద్వర పాద పరాగమునను బావనమగుదున్.

1

నిఖిలలోక శోకహరంబు నీ యశంబు,
అతి ముదముఁగూర్చు నీదు కథామృతంబు,
స్మృత సుధలు చిల్కు నీముఖ శీతరశ్మి,
మేలొసఁగు సాయీదేవ ! నీ కేలుదమ్మి.

2

పావనంబు భూరి భవభయ హరము, గు
ణాలయంబు కలిమలాఘహంబు,
నైస సాయినామ, మార్తులౌ జనులు స్మ
రించిరేని, మరి జనించఁబోరు.

3

“ఎవరు శ్రద్ధగలిగి యితరదై వంబులఁ
గొలుచుచున్న సన్ను గొలుచువార;
ఎటుల సన్ను గొలుతు రటుల వారినిఁబోతు”
ననిన కృష్ణసాయి మనుచు మమ్ము.

4

సంతత మెవరేమతి భగ
వంతుని శ్రీ సాయినాథు భజియింతురొ, స
ర్వాంతర్యామియు, నాగతి
చింతామణి పగిది నెల్ల శ్రీశులన్ బోచున్.

5

సాయికెనయైన దై వమెచ్చటను లేడు,
కనము ‘బాబా’కు సమమైన గతి మఱిండు:
నిజ పదమునందు గంగ జనించెగాన,
పృథివి జనులకుఁ దోచు శ్రీవిష్ణువతడు.

6

కన నీశీరిడి భాగ్యమేమొ సరలోకంబందహా! లోక పా
వనుతా సాధులుచేరి, యందుపనిపత్పామాణ్య గుప్తాచితా
ర్థనిరూఢిన్ జిదచిద్విశిష్టము, పరబ్రహ్మంబు సాయీ యభి
ఖ్యసరాకారమునన్ వెలుంగగని నిత్యానందమున్ బొందరే! 7

శీర్డి నికంటంబునందు వసించు జనుల
భాగ్యమదియేమొ ! యెంతటి భాగ్య మహాహ!!
సచ్చిదానంద మయమును, శాశ్వతంబు,
పూర్ణమగు బ్రహ్మమిత్రమై పొలిచెనంద.

8

పరిణయములేక, సహచరి తరుణిలేక,
వేలు లక్షల బిడ్డలఁ బెంపనేర్చె;
అరయ గాసేని లేక, గృహంబులేక,
యేలికల కేలికయ్యె సాయీప్రభుండు.

9

శీర్డి వాసుండయ్య - శీర్డినుండఁగఁబోఁడు;
దేహమునను నెగడి - దేహిగాఁడు;
కాసుకలనుగొనియఁ గాసంతఁ గొనఁబోఁడు
తినఁడు - తినినయట్లు తనరు, సాయి.

10

మధురమగు సాయి! నీదు నామంబు, మధుర
మైతనర్చు నీదగురూపు, మాన్యచరిత!
నీదు నామ రూపామృతాస్వాద నిపుణు
లగు బుధులు రూపములఁద్రోసి సుగతిఁగందురు. 11
మధువు మధురము, దధియును మధురమగును,
ద్రాక్ష మధురము, ఖండ శర్కర మధురము:
ద్వారకామాయి విభిని గీతామృతంబు,
మధుర వస్తుజాలముకంటె మధురతరము. 12

సురుచిర సాయి! పేమ రుచిఁజూచినవారికి వ్రడపోరు సంత
భరిత చతుర్విధాన్నములపై మదిపోవదు: సాయిపాదవా
రిరుహ విలీనభృంగములు హృష్టమతుల్ - "నినుగూడస్వర్గమా
సరకమ నిన్ను బాసిన దినంబులు, సాయి!" యటండు

ప్రీతిఁ గాశితా సరువదివేల యేండ్లు
వాసముండిననే పుణ్యఫలము గలుగు,
నాఫలముఁ బొందునేరుచు నర్థనిమిష
కాలమేన్ సాయి ప్రేమను గాంచువాడు.

4

పెరటిఁ గల్పవృక్షంబయి వెలయు సాయి,
ముంగిటను వేల్పు గిడ్డియై పాలుచు సాయి,
అటుత వే్రలు చింతామణి యగును సాయి,
సాయి నామంబు సకలార్థ సాధకంబు.

15

పాప పడంచు గంగ, తాపము శశివాపు,
దైన్యమెడవుఁ గల్పతరువు, సంత
తంబు పాప తాప దైన్యంబులను బాపు
సాయిగురు కృపా రసార్ద్రదృష్టి.

16

విత్తమును గాంచనగును కుబేరుఁ గొలిచి,
ముక్తిని మహేశునర్థించి పొందనగును,
భానువేడి యారోగ్యము బడయఁజెల్లు,
సాయి పాదాశ్రయ బున సకలమొడవు.

17

లోకసుఖము చింతామణి,
నాక సుఖం బింద్రుఁడొనఁగు నందు; మునిజనా
నీకమునకు దుర్లభమగు
వైకుంఠమునేనిఁ బ్రీతి పడు గురుఁడొనఁగున్.

18

ధేనువులఁ గోట్లకొలఁదిగ దానమిశినఁ
గల్ప పర్యంతము శ్రయ్యాగఁ గాశినున్న,
జన్మములఁ బలు దానముల్ సలుపఁగనిన,
సాయి నామ చింతన సదృశంబుగాదు.

19

భూత హృదయాంతరంబులఁ బొలుచు సాయి,
నిత్య మనురక్తి నరుఁడు ధ్యానించునేని,
దానములవేల ? వివిధ శ్రీరంబులేల ?
క్రతువులవియేల ? బహుతపోవ్రతములేల ?

20

సా యా భక్తి కి అ ది కా రి

తొలి వేలకొలఁదిగ జ

స్మలఁ దపముల ధ్యానముల సమాధుల వశతన్
గలువములఁ బాము సత్పు

ణ్యులకే శ్రీసాయిభక్తి యొసరఁగఁ గలుగున్
తపముల వ్రత దానంబుల

21

జపనంయను హోమములను స్వాధ్యాయములన్
సుపథ ప్రవర్తనంబుల

ప్రపంచమున సాయికృష్ణ భక్తి యలవడున్.

22

శ్రద్ధ ధానులై నేవనాశక్తి దసరి,

పుణ్యతీర్థావ గాహనంబులను బఱపి

సాధువులఁ గొల్వ నేర్చిన సజ్జనులకే

యలవడును సాయిసాధ కథాభిలాష.

23

సాయి కరుణ నొసంగె ససార విషవృక్ష
మమృత తుల్యమా ఫలముల రెంటి;
సాయినాథునం దచంచల భక్తియు,
సాధుభక్త సాద సంగమంబు.

24

పేదకే లభ్యమగు దీవుగాదె సాయి!
తగరు నీదు నామమునేని దలంచుటకును
జన్మ కర్మఫలైశ్వర్య సంపదాభి
మాన పాండిత్యములఁ దూఁగు మనుజులెందు.

25

శ్రీ సాయీ మంత్రము

క్షమపై, మానవజన్మ కర్మఫలమున్ సాధింపఁగాజాలు మం
త్రము, నీజన్మజరారుజ వ్యధలఁబారన్ ద్రోలు మంత్రంబు, వే
దమున్ బేర్పడు మంత్రమున్, వివిధశాస్త్ర ప్రోక్తమా
మంత్ర. మా
ర్యమహామంత్రము, “సాయి” “సాయి” యను దివ్య
ద్వ్యక్షరీ మంత్రమా. 26

లిఖిల వేదాంత వాక్య ప్రతిపాద్యమై
మన్ననల్ చిరమును గన్న మంత్ర,
మంత్రార్చహి శ్చతులండట నలయించి
గెలుపును జేకూర్పఁగలుగు మంత్ర,

మరయ భవాంభోధి తరణమా మంత్రంబు,
 మోహ నిర్మూలన మూలమంత్ర,
 మురు ధనై శ్వర్యంబు లొడగూర్చు మంత్రంబు,
 వ్యసనంబులన్నిటిఁ బాపు మంత్ర,
 మమల ధర్మార్థ కామమోక్షము లొసంగి,
 జన్మసాఫల్యమును గూర్వఁజాలు మంత్ర,
 మైన, శ్రీ సాయీ మంత్ర, మీ వనవరతము
 జపము సలుపుము - రసనంబ! జపముసలుపు.

27

శ్రీ సాయీనామము - ఔషధము

ముని మనోగతుల దీపనమిడు నౌషధం,
 బజ్జానమును బాపు నౌషధంబు,
 చందోర్కరాది శిష్య ప్రకాండంబుల
 హస్తగతంబైన యౌషధంబు,
 సకల జగంబుల సంజీవ నౌషధం
 బఖిల బాధలఁ బాపు నౌషధంబు,
 భక్త హితంకర పరమ సిద్ధౌషధం
 బతి భవ భయహర ఔషధంబు,

ఆశ్రిత జనావసంబగు నౌషధంబు,
 అన్ని శ్రేయంబు లొడఁగూర్చు నౌషధంబు,
 వెట్టి మనమ ! యాదృతిని నేవింతుఁగదవె !
 యనవతరము “శ్రీ సాయీ దివ్యౌషధంబు”

26

సంధులన్నియు సడలి నాశమగు నెందో,
యేనిముసమొ యీ నిల్కడలేని తనువు;
కుమతి ! మందులవేల? రోగములఁబాపు
ఔషధముఁగొమ్ము - “సాయి రసాయనమ్ము”. 29

అచ్చెరువుగాదె ! యీ మనుష్య ప్రపంచ
మమృత మావలఁద్రోసి విషమును గొనెడి;
‘నాయి’ ‘రామ’ ‘కృష్ణా’ది ప్రశస్తనామ
ములను గాదని సేచవాక్కులఁ బఠించు. 30

శ్రీ సా యీ నా మ జ ప వి శే ష ము

నాల్క ! రససార మెఱుఁగు కాణాచివీవు,
మధుర రసవస్తువులకుఁ బ్రేమపడుదెవుడు;
సాయి నామామృతంబు నమేయభక్తి
రససమా! కోలుమీవు నిరంతరంబు. 31

“శ్రీమురారి! నారాయణ! కృష్ణ! వరద!
సాయినాథ! భక్తప్రియ! శౌరి! రామ!
హరి! ముకుంద! గోవింద!” యంచనెడు నదియె
రసన! యమృతమా, యెగోలు నిరంతరంబు. 32

“శ్రీనివాస! విశ్వేశ్వర! మానివంద్య!
సాయదేవ! సంశితపక్ష! సారసాక్ష!
ఆర్త రక్షణోపాయ!” యంచాడునదియె
నాల్క! యమృతమా, యెగోలుచునారతంబు. 33

“విశ్వవందిత! సరసింహ! వెంకటేశ!
శంఖచక్ర) గదాపాణి జలజనాభ!
శ్రీధర! యనంత! సాయీశ! మాధవ!” యను
నిదియె యమృతమకాఁ గ్రోలుమివెపుడునాల్క! 34

సాయిరామ! సాయీశ్వర! సాయికృష్ణ!
సాయి మారుతి! విత్తలసాయి! యనుచుః
బలుకఁ గలిగియు నొక్కరుఁ బలుకరెందు
సకట! జనములు వ్యసనకార్యాభిముఖులు. 35

హరిరూపుండై న హరుసకు
హరరూపుండై న హరికి నంజలి నిడుదున్;
హర హృదయము హరి, హరుడే
హరి హృదయము; హరిహరుండవగుదువు సాయీ! 36

హరిహరులు నొక్కరూపగు
నిరువురలో భేదమించుకేనియు గను దు
ర్నరుడా చంద్రదార్కము దు
ర్భర రౌరవ సరక మందు వ్యసనములొందున్. 37

అనురాగంబును శృద్ధయుఁ
బెనఁ గొన నేమూర్తి నై న విశ్వేశ్వరుఁగా
మనమున భయ గౌరవములఁ
గని, నేవల నలుపు మెల్లకాలము కుమతీ! 38

‘ఆమురారి పురారులు ననఁగఁబఱగు
 హరిహరుల భేద మిసుమంతయైన లేద’
 టంచుఁ దెలిపిన సాయీశుఁ డనవరతము
 పేరేమ మన బుద్ధులెల్లఁ బ్రేరేచుగాత!
 ఎల్ల జగనీశుఁడైన మహేశునందు
 వెలయ జగదంతరాత్మయా విష్ణువందు
 వస్తుతత్వభేద ప్రతిపత్తిలేద;
 కాని, సాయి శంకరుఁడు నాల్కకు రు చించు.

39

40

వెలుపల లోపలఁ బెనఁగుచుఁ
 గలకాలము భక్తజనులఁ గాఢించెడి శ
 త్రులగు నహంతాదికములఁ
 బొలయించును సాయివిభుఁడు మోక్షప్రదుఁడై

41

శ్రీ సా యీ భ క్తు లు

సాయివిభుని హృదయ సారసంబున నిల్చు
 మహిత సుకృతులైన మానవులకు
 లేదు కోరిధగుణము, లేదు మాత్సర్యంబు,
 లేదు లోభబుద్ధి, లేదు కుమతి.

42

సాయి నెడను నిల్చి! సాయీశు మ్రొక్కుచు!
 సాయివిభుని సేవ సలుపు భక్తుఁ
 డైన వానికమరు నీనాల్లు - నాయువు,
 ప్రజ్ఞయును - యశంబు - బలము - నెపుడు.

43

సాయివిభు సద్గుణంబులు సాయిలీల
లనవరతమును శ్రీధతో నాలకించు
శ్రీతుని హృదయంబునందు వసి చిహ్నించు
సాయిభగవానుఁ డెక్కుడు జాగులేక.

44

సాయివిభుఁడు స్వకీయులౌ జనుల కర్ణ
బిశపథ-బున హృదయాబ్జములను జొచ్చి
కల్మషంబంతయును నడుగంటఁజేయు,
జలములను శరత్కాలము నలుపునటుల.

45

అవని, విగత కల్మషచిత్తుఁడై నఁవాడు
సాయి పాదాశ్రయం బెడఁబాయఁబోఁడు;
ఎక్కుడై న మార్గాయాసమెల్లఁ బాసి
స్వనిలయముఁ జేరి సుఖించు పధికునటుల.

46

అరయన్ సాయిపదాబ్జ భక్తికలితస్వాంతుం డై ధన్యుఁడు, వాఁ
డరకాసేనియు లేనివాఁడయినఁ దానౌఁగాక; లోకంబులం
దరుదా భక్తుని ప్రియపాశములచే నాకర్షి తుండ్డై వికుం
ఠరమన్ గాదని విష్ణువే నతని హృస్మద్యంబునన్
బొల్పెడున్.

47

ఎవని హృదయంబునందు సాయీపరేశుఁ
డెల్ల కాలంబులందు వసించుచుండు;
నతఁడు భక్తిబలమున మోహంబునెల్ల
నణచుఁ దమనంబు భాస్కరుండడచునటుల.

48

తెలియ భగవంతుడౌ సాయీదేవునందు
 నొసరు నాంతరంగిక భక్తి యొగమెల్ల
 వేగముగ విరక్తినిఁ బ్రభవింపజేయు,
 దాన, బ్రహ్మ సందర్శన జ్ఞానమొదవు.
 “సాయీనాథ చరణ సన్నిధిఁ జేరుదు
 నెల్లకాల మచటనే వసింతు”

49

ననుచు నెవడు దలంచు నాతఁడ సాయీ సా
 యుజ్య దివ్యపదము నొందుచుండు.

50

మనసుచే వాక్కుచేత కర్మములవలన
 ప్రాప్తమగు మనుజుని పూర్వ పాపఫలము
 సకలమును నాశమొందు నిస్సంశయముగ
 సాయీనాథుని నామ సంస్మరణముననె.

51

నినుఁజింతించినచారి పాపచయమున్ వేగంబహోకార్తు న
 జనులై నిన్ గొలువన్ శుభప్రద మనస్సంకల్పముల్

గూర్తు, భీ

తిని, దుఃఖమ్మును, లేమి, ఁ బాపుచు, దయాద్రీ భూత

చిత్తుండవై

జనకోటిన్ గను నీకుసాటిగలదే? సాయీ! ప్రపన్నావనా! 52

మనసుచే వాక్కుచేత కర్మములనెందు

సాయీనాథుని నామ సంస్మరణ పఱగు

నటఁ బవిత్ర కురుక్షేత్ర మలరుచుండుఁ,

దనరును బ్రయాగ నై మిషవనములచట.

58

జాహ్నవీ యమునా సరస్వతులు, వేణి
కృష్ణయును సింధు గోదావరియును మఱియు,
వివిధ తీర్థ సంచయములు నెలయుచుండు
సాయినాథుని సత్కథల్ జరుగునెడల.

54

సాయినాథునిఁ జింతింపఁజాలకున్న
గడియయేఁగాని తుదకొక క్షణమకాని
యదియ వ్యర్థంబు, నజ్ఞానమదియ, మాధ్య
మదియ, పాపంబు, దీరిని హాని, యదియ.

55

సాయి పాదాబ్జచింతనఁ బాయకున్న
వాని కశుభంబు లఁడగు శుభంబులొదవు;
అమరు సత్త్వశుద్ధియుఁ బరమాత్మ భక్తి,
జ్ఞాన విజ్ఞానములు విరాగంబుఁ గలుగు.

56

సకల కాలములను సాయీశు స్మరియించు
సతని పాప సంచయంబడంచి,
మరణకాలమున విమానమునఁగొని సా
యుజ్య మొనఁగి సాయి యోముచుండు.

57

ఏయెడ నేగతినుండిన

‘సాయీ!’ ‘సాయీ’ యటంచు స్మరియించునరున్
బాయును బాపచయం, బన

ఫాయ విశ్కుంఠంబుతండ్రు పాపించుఁ దుదిన్,

58

బాబా-అభయప్రదానము

జీవితమునేనిఁ దుదకుఁ న్యజింతుగాని
 యాశ్రయించిన నాభక్తునవలఁ ద్రోయ;
 ప్రాణికొక్కట నభయ ప్రదానమొసఁగి,
 రక్షణంబుఁ గూర్చక నే నుపేక్ష నేయ.

59

నేనిచట నుండ భయమె

ద్దాసను మీకొనరు? మున్ను దబ్బర పలుకుల్
 నేనాడి యెఱుఁగ, నికముం

దైన నొకప్పుడును గల్లలాడను, సుమ్మీ!

60

‘నేను నీవాఁడ’ నని యెప్పుడేనియున్ బ్ర
 పన్నుడై యెట్టివాఁడు నేన్ బలికెనేని,
 సఖిల భూతంబులకు వైశమభయమిత్తు
 తలఁపుమిది సత్య; మిదియే వ్రతంబునాకు.

61

ప్రతిస నొసర్చి పచింపుమి

క్షీతిపయి నాభక్తుఁడెపుడఁ జెడఁడంచును, దీ
 క్షిత ! నేమాటిచ్చియు నా

శ్రితునకు నెందేని నెగ్గు నేయను సుమ్మీ !

62

ఏను దేహముఁగాను నే మృతినెఁగనను,
 అఖిలమును నేన యగుదు సన్నరయ, మెపుడు;
 నాదు భక్తుఁడే యెడ నెట్లు నన్నుఁదలంచు
 నట్లకు నెప్పుడేతెంచి నే నతనిఁ గాతు.

63

దారువు పాపాణంబుల

తీరునఁ గూలంగఁబడి మృతిన్ గను మత్సే

వారతుని మరువకేఁ బెం

పారంగను బరమపదము సందింతుఁడుదిన్ .

6

తనయు కరణి, నన్నుఁ దండ్రుడిగా భావించి,

యాశ్రయించెనేని నతని విడువ;

నతని సంకటముల హరియించి సంరక్ష

ణంబు నిడుదు నిదె వ్రతంబు నాకు.

6

నను గొలుచువాని గేహం

బునఁ గుడువగఁగట్టఁ గొఱతపాసఁగదెవుడు; నా

తని నతని కుటుంబంబును

బనివడి నే వేయికండ్లఁ బరి రక్షింతున్ .

65

నకల ధర్మములను జక్కగఁ ద్యజియించి

నన్నె శరణుగనుమి, నిన్ను నేను

నకల గతుల పాప సంచయము క్తుఁగా

వింతునింక విడుము వంతలెల్ల.

67

మరణించు వేళ విషయ

స్మరణంబును మాని నన్నె స్మరియించి, కళే

బరమును విడచెడి సుజనుఁడు

పరమపదంబౌ వికుంత పదమును బొందున్ .

68

కాన, నీవు సర్వకాలంబులం దేమి
సలుపుచున్న నాదుస్మరణఁ గనుమి;
పొనఁగ నీదుమనసు బుద్ధి నాకొనఁగి, న
న్నొండఁగలవు; లేదు, సందియంబు.

69

పఱపు నాయందు తలఁపు; నాభక్తి నెఱపు,
సన్నె యజియింపు, నాకు వందనము సలుపు,
పరమగమ్యమేననుచు నీ వెఱుఁగు, మిట్టి
యాత్మయోగముచే సన్నె యండఁగలవు.

70

నిన్ను నీపరివారము నీదు హితుల
నెల్లగతుల సంరక్షింతు నేన సతము;
అన్ని వేళలయందు నిన్నంటియున్న
సన్న వీక్షి పఁ గలవీ వసన్యభక్తి.

71

అనయంబును నీ భువనం
బును, నాత్మేతరమునైన భువనచయంబున్,
దన పరిజనులను, బంధుల
ధనముల గేహములఁ బశువితానములెల్లన్.

72

మఱియు నిరతంబు సర్వముఁ
బరివర్జించుచు, సనన్యభక్తిని విశ్వం
భరుడైన సన్నె కొలిచెడి
వరచుతులను మృతినఁ బాపి పరిరక్షింతున్.

73

బాబా బోధ

అతులితభక్తిగౌరవసమగ్రతఁ జూపుచు నన్ను మారలే
గతి నతిప్రీతిఁగాంతు, రఱుఁ గల్గు చరాచర భూతకోటినేన్
బ్రతిపడమఁదుఁ జూడఁ జనుఁ బామర దృష్టిని వీడి, పుత్రులా
ర! తెలియుఁడి సుదృష్టి, సుకరంబుగ నన్ను భజించు
తెన్నగున్. 74

ప్రాణిహృదయంబులన్ బొల్చి యాత్మయసఁగఁ
బరగు నీశ్వరుండై న శ్రీహరిని నేన;
అఖిల భూతజాలంబు నాయందుఁ గనుడి,
దాన, నేనెంతయేని సంతసముఁగందు. 75

“నకల భూతములను సాయినాథుఁడు భగ
వానుఁ డీశ్వరుండు పఱగు”-ననుచు
నెఱింగి ప్రాణివితతి హృదయయేప్పితార్థంబు
లొనఁగి గౌరవింపఁ, బొనఁగు మేలు. 76

దేహమని పల్కుఁబడునిది దేవళమ, న
నాతనుఁడగు జీవుఁడై శివుఁడై తనర్చు;
అందు సజ్జాననైర్మల్యమవలఁ ద్రోసి
పూజసలువు ‘సోఽహం’ భావమునను సతము. 77

వెగటురూపుగాని సాగసురూపేన్, బురు
షుండుగాని లేక సుదతిగాని;
ఖగముగాని మృగముగాని తోచునది చై
తన్య వస్తువనుచుఁ దలఁపుమీవు. 78

బాహ్యదృష్టిచే మోహంబు ప్రభవమొందు,
లోన-వెలుగుందు సత్యంబుఁ గాననగును;
కనులఁ దేటిపాటఁగ విప్పి కాంచుదేని
ఈశ్వరమయంబుఁగాఁ దోచు నీజగంబు.

79

అందమైనవస్తువు నెందు సరయుదేని,
“హృదయ రంజకమై తోచు నిట్టి దీని
రచనచేసినవాఁ డె త రసికవరుఁడొ!”
యంచు నిది మదిలో విచారించికొనుము.

80

ప్రతిజీవంబునఁజేరి, చాటుపడి, సర్వవ్యాపియై, యీశుఁడై
యతులప్రాణిచయాంతరాత్మయయి, కర్మాధ్యక్షుఁడై

లోక సం

స్థితభూతాధినివాసుఁడై, హృదయసాక్షి భూతుఁడై,

నిర్గుణాం

చితుఁడై, కేవలుఁడైన, దేవుఁడొకఁడౌ, శ్రీసాయి

వర్ణితఁడన్. 81

భూతములకెల్లఁ దగునట్లు ప్రీతిఁబఱపి
విభజనము నేసి యన్నంబుఁ బెట్టనగును;
ప్రాణికోటి నీయిష్టదైవముగఁ గనుము,
మాఖ్యమున నరునందిట్టి బుద్ధి వలయు

82

భూత తతి హేతువయ్యుఁ, దా భూతకోటిఁ
జొరకయే చొఱఁబడినట్లు పఱఁగువాని;
నగ్ని యందున గురునందు నాత్మయందు
నకలజీవంబులందును నీశ్వరునిఁ, గనుము ! 83

తనను, భగవంతు, నఖిల భూతంబులందుఁ;
బ్రాణి సంచయమును భగవానునందుఁ,
జూడనేర్చిన యామనుజుండె జగము
లందు భాగవతోత్తముండనఁగఁ బఱగు. 84

అఖిల భూతంబులం దంతరాత్మ నగుచు
భూతముల వసించిన నన్ను బుద్ధినెఱిఁగి,
చెలిమిఁ బ్రేమల నెఱపి, వీక్షించి, శార
వించి, కోర్కెలర్పించి, యజించనగును. 85

ప్రాణి హృద్గుహన్ దాగిన పరుని నెఱుఁగు
ప్రాజ్ఞమతమిది:- బుధులెదుర్పడెడు నెడల
ముందుఁ జని సాగిలంబడి మ్రొక్కుచుండ:-
దేహమతికి వర్తించదీ తెన్ను - సుహృద! 86

ప్రాణులకు మ్రొక్కులిడి న
స్మానింపుము, సర్వగతుల మానసమున, సా
యానాథుఁడు భగవానుఁడు
ప్రాణుల యాత్మ స్వరూపుఁడనియెడి బుద్ధిన్. 87

నేను నీవ; భిన్నుడవెందు నీవు కావు;
 నీవ నేనాదు - గనుమిది - దేవదేవ!
 ఇట్టి మన యిర్వురను రవంతేనిఁగాని
 భేదమును గన నేరరు వేదవిదులు.

పఱఁగ నితరుల కంటి పాపలనుగాని,
 యద్దమందై నఁగాని, తన్నరసి నరుడు
 ద్రివిధరూపంబులుగఁ దన్నుఁ దెలిసికొనెడి,
 నదియ నీకును నాకగు సంతరంబు.

అరయ వసుదేవశబ్దితంజా విశుద్ధ
 సత్త్వమునఁ బరాత్పరుఁడు గోచరమునొందు,
 తాన మనసుచేఁ గాంతు సత్త్వంబు నంద,
 పరుని భగవంతుఁడై న శ్రీ వాసుదేవు.

జయము, సాయి! జగన్నాథ! జయము జయము!
 జయము. పాపవినాశన! జయము జయము!
 జయము, సాధుజనావన! జయము జయము!
 జయము, సర్వఫలప్రద! జయము జయము!

సాయినాథునకును సాటియా రక్షకుఁ
 గనఁగలేదు మున్ను వినఁగలేదు;
 మఱియు సాయివిభుఁడు మాంసమేదోఽస్థి సం
 భూతుఁడై న మనుజమూర్తిగాఁడు.

శ్రీ సా యీ కృ పా వి శే ష ము

ఆశ్రయించువారి యందున నెసరూను

సాయి నాథు భక్తి శరణుఁ గనెడి

సజ్జనులకు మోక్ష సామ్రాజ్య మటచేత

నమర, ఁబెర విభూతులనఁగ నెంత?

93

“బూటి గోపాలరావు”ను బ్రోచె నెవఁడు?

ఉరగ దప్పఁడౌ ‘మిరకరు’ నోమె నెవఁడు?

భక్త బృందంబులకు నెల్లఁ బ్రాపెవఁడు?

అట్టి సాయి, నేఁడును గల, ఁ డరుగఁడెందు.

94

అడలి సంస్కృతాంబుధి నెట్లు గడతుననుచు,

పరమపదలబ్ధి యేగతిఁ బడయుదనుచు,

వ్యాకులత నొందలవమేని నీకుఁ దగదు;

నకల శుభముల నిడు నీకు, సాయివిభుఁడు.

95

శరణన్నమాత్ర వాత్స్యంబుఁ బఱపును,

తలఁచిన సభయ ప్రదాన మొనఁగు,

నార్తుడననియన్న నార్తి హరించును,

‘తన’-‘పెర’-యనక యౌదార్యమూను,

పాపంబులఁ దలఁచి కోపంబుఁగనక య

ఘంబుల నిర్మూలనంబు నేయు,

బ్రహ్మాదులకు నేనిఁ బడయ దుర్లభమగు

శ్రేయపథంబు సంసిద్ధి గూర్చు,

సాయి హరి:- కాన, నాశ్రయణీయుడతడె;
కలరు 'చందోర్కరు'ను 'మిరికరు'ను 'నాచ్చి'
'నార్కె' సర్పము 'నూల్క'ర్ల సంగ సాక్షు
లాటుగురు, నిందుఁగలుగు సత్యంబుఁదెలువ

96

జయమగును నీకు, విజయము

జయమిదె సిత జలజనేత్ర! సజ్జనమిత్రా!

జయమిదియె విశ్వమంగళ!

జయమిదియె సాయి! సాధు సన్నతలీలా!

97

సాయినాథుండు నాప్రియ జననిసుమ్మ !

సాయినద్గురుఁడే నాదు జనకుండగును;

సాయి పదభక్తిరతులె నాస్వజనచయము,

సాయి విలసిత భవనముల్ స్వీయ గృహము.

98

సత్యవచుండవు, హితుండవు, సాధు బంధు

వై న నినువీడి మనజాడే యన్యుజేరు?

సకలమున్ నిన్నుఁగూడ నొసఁగ వె? నీకుఁ

దటుగుఁ బెటుగుల్గన్న వె? సాయి! గురువరేణ్య! 99

వారిజంబుల సత్కరించు భాస్కరుండు,

కలువలకు మోదమిడుఁ దారకావిభుండు,

కోరకయ నీరు వర్షించు వారిధరుండు

సతము పురహితకృతి సల్పు సాధుజనుండు,

100

మహనీయ గుణగణాధ్యై
మహద్ధర్మముఁ గూర్చగాఁ సమర్థులునుమీ!
మహి. నెవరోరురు బాడబ
దహనుని భరియింప జలధి తక్కుగ? సాయీ! 101

పరమపురుషు సాయి చరణముల్ నేరియు
నితరవేల్పులను భజింపనేల!
జాహ్నవీతటంబుఁ జక్కఁ జేరి బుధుండు
నీరములకు బాపి నెమకునేమి ? 102

శ్రీ సాయిప్రభువే శరణ్యుఁడు

భూరి భయమునుండి ప్రోవజాలిన మేటి
యన్యుఁడెవఁడు లేడటంచు నెఱిగి,
యాశ్రయంబుకొఱకు నాతుర పడువాఁడు
సాయిప్రభువునొక నె శరణుగనును. 103

వ్యసనమడఁచి శ్రేయమొసఁగఁ గంజాత్ముఁడౌ
సాయికంటె వేరు శరణ మెఱుంగ;
ధర్మమెఱిగి, యితర తలఁపులుడిగి, హృదిన్
సాయినిలిపి భజన సలుపుమిచ్చు. 10

ఆర్తులును, వికలులు, శిథిలాత్ము, లమిత
భీతులును, మహావ్యాధి గంపీడితులును,
సాయినాథుని నామ సంస్మరణమాత్ర
వ్యసనములఁబాసి సౌఖ్యముల్ పడయుచుండ్రు 105

ఆర్తులై న జనుల యార్తిని హరియించి
 భీరులై నవారి భీతిఁబాపి,
 కల్మషులగు రిపుల కాలదండంబై న,
 కృష్ణసాయీకెపుడు కేలుమోడు.

106

వారిజ సంకాశుని, కు
 ప్నీరమణీయాంబరుని, వినిర్మలు, శ్రిత మం
 దార్ద్రుము, నచ్యుతు, సా
 యీరామునిఁ గొలుచువార లెఱుంగరు

భయముల్. 107

ఆతఁడె పోషభుండు భయమందనివాడుఁ శ్రితాళి
 కెల్లఁజే
 యూత నొసంగు వాఁడు భయమొందఁగ నీయని
 వాఁడు నయ్యెనే
 నాతఁడొకండు; పెక్కురయినంతఁ బరస్పర భీతిగాఁడె!
 యా

తేతరమెట్టిదేని సతఁడెంచఁడు మిన్నగ సాయి
 సత్ప్రభా! 108

సాయికృష్ణ! నీవు సత్కృపాభుండవు,
 దిక్కులేని వారిదిక్కునీవ,
 వ ననములను దోగు వారికెల్లరకును
 ప్రాపునీవ కావె? పరమపురుష!

109

స్వల్పబుద్ధులైన వారలెంచుచునుండ్రు
స్వజనమనియు, మఱియుఁ బరజనమని;
సాధులౌ నుదార చరితులీ యఖిల జ
గంబునెత్తు తమ కుటుంబమనుచు.

110

ఉపకృతిని సల్పువాని యందొసర సాధు
తనము జూపెడి యాతని గుణమదేమి ?
అపకృతిని సల్పినాతనియందుఁబఱపు
సాధు సాధుభావమె బుధసమ్మతంబు.

111

అన్యకష్టంబుచే గష్టమందుచుందు)
జగతి సాధారణంబుగ సాధుజనము;
అది యపోసర్వ భూతాంత రాత్మయైన
మాధవాంఘ్రి సరోరుహ రాధనంబు.

112

భక్త సులభుడగుచు భగవానుడౌ సాయి
వెంటనుండు నెల్ల వేళలందు;
భక్తజనులకెప్పుడుఁ బరిచర్యలొనరించు
సతఁడు ప్రీతినొంద నఖిల మొదవు

113

సాయినాథుపాద సంసేవనమె ముండ్లు
నెగుడు దిగుడులేక నెగడుబాట;
కనులురెండుమూసికొనుచుఁ బర్వైత్తిన
జనుడుకూలబోడుఁ జాటిపడఁడు.

114

సాయీనాథ పరాయణుల్ సచ్చరితుఁ
 లైన సాధువులరిగిన యట్టిబాట
 భయముఁదోషఁగనీక శుభంబు లొసఁగు;
 జగతి యందెల్లనిదె ప్రశస్తంబు సుమ్మి.

115

న. మ. స్మృతి

ఎల్ల వనితలఁ దల్లులంచెంచువాని,
 నఖిల జనముల బంధులంచరయువాని,
 గాంచనము మంటి సమముగఁగాంచువాని,
 సాయీనాథునిఁగొలుతు సంజలిఘటించి.

116

ప్రణమతులివియె జగద్గురు !
 ప్రణమతులివియే శివా ! శివంకర ! యోగీం
 దనికాయసార్వభౌమా !
 ప్రణతులు గురులోక గురువరా ! సాయీశా !

117

సాయీ పదపద్మములకు సంజలి ఘటించు
 సాయీనాథున కెప్పుడు పూజలనుజేతు;
 సాయీ నిర్మల శుభనామ జప మొనర్తు
 సాయీదేవ తత్త్వంబునే సంస్మరింతు.

118

శీర్డియందునఁ దనువు త్యజించి మించె,
 భక్తజనులకు దీవనల్ పఱుపనేర్చె
 సచ్చిదానంద రూపుఁడౌ సాయీనాథుఁ;
 డట్టిగురుదేవు, వేమారులభిమతింతు.

119

ఎవఁడు మృత్యుంజయుండౌ మహేశ్వరుండు,
సమిత శుభదాయకుండు నారాయణుండు,
సఖిల కర్తయజుఁడు, త్రిమూర్త్యాత్ముఁడెవఁడు
అట్టిసాయిన్నాధునకు నే నంజలిడుదా.

120

ఆపదలను సతము హరియించువాఁడును,
సకల సంపదల నొసంగు వాఁడు,
విశ్వమోహనుఁడయి వెలయు సాయీప్రభు,
మ్రొక్కువాఁడ మఱియు, మ్రొక్కువాఁడ.

121

గురువే బ్రహ్మయు విష్ణువు,
గురువే విశ్వేశ్వరుండు; గురువేయిల గో
చరమైన పరబ్రహ్మము
గురువు సకలమట్టి సాయిగురువు భజింతున్.

122

గురువనుంగు తండ్రి, గురువు కూరిమితల్లి
గురువు లోకమందుఁ బరమశివుడు;
హరుఁడు కుపితుడైన గురువు సంరక్షించు
గురుఁడు కోపపడినఁ దిరుగులేక.

123

ఘనమోహ తిమిరమునఁ జీ
కునివలెఁగనలేక మిగులఁగుందు శ్రితునిపై
కనికరముపూని, జ్ఞానాం
జనమున, గను తెఱపి గూర్చు సాయినఁ గొలుతున్.

124

అవిరళమగు వృత్తాకృతి సమరు సీ చ
రాచరంబగు విశ్వంబు నావరించి,
స్వీయమా దివ్యపదముఁ జూపింపఁజాలు
గురువు సాయిదేవునకు, మ్రొక్కులు ఘటెంతు.

సతము శ్రుతి శిరోరత్న సంచయములెవని
పాద వారి జంబులకు నివాళు లొసఁగు;
బహువిధోపనిషత్కాండ భానుఁడెవఁడు !
అట్టి సద్గురు సాయికే నంజలిడుదా.

ఎవని సంస్మరించిన మాత్ర నే తనంత
జ్ఞాన ముదయించుచుండును మానవులకు;
నకలసత్త్వ సంపత్తియే సాధువఁరుడు;
అట్టి సద్గురు సాయీశు నభినుతింతు.

శాంతమును స్థిరంబుఁ జే తన్యవస్తువై
మోహముడిగి, పాపము క్తమగుచు,
విశ్వమయము, నాదబిందు కళాతీత
మైన గురుని సాయి నభినుతింతు.

జ్ఞానశక్తులకును సర్వాధికారియై
తత్త్వమాలనెడద దనరుచుండ,
సక్తి; ఁ జేరుమాత్ర భుక్తిముక్తు లొసంగు
సద్గురుడగు సాయి సన్నుతింతు.

కలువిధంబులై న భవములనుండి సం
ప్రాప్తములగు కర్మ బంధములను
స్వాత్మరూపమైన జ్ఞానంబుచే బావు
నద్దురుడగు సాయి శరణు గందు.

130

నాదునాధుడు - శ్రీ జగన్నాధుడగుచు
మద్దురుండును నిఖిల జగద్దురుడయి
అస్మదాత్మయు సర్వభూతాత్మయగుచు
వరలు శ్రీసాయివిభునకే బ్రణతుకులిడుదు.

131

స మా శ్ర య ము

ధర సంసార మహాంబుధిన్ బతితులై ద్వంద్వానిలోద్ధాతులై
తరుణీ బంధు సుతాది రక్షణ బృహద్భారంబునన్ డస్సియ
శిరమా నింద్రియ భోగతోయముల నార్తిన్ మాన్సి యే
తారకం

బెటుంగన్ నేరని వారికిన్ గలదు “సాయి పోత”

మాధారమై. 132

శంఖ చక్ర గదాభయ శస్త్రహస్త !
మాధ వాచ్యత! ద్వారకామాయి నిలయ!
సారసాయతలోచన! సాయినాథ!
శరణుజొచ్చితి నాకు రక్షణము నిడవె

133

అనుభావ్యం బగు యాతనాభయమదేలా? దుర్భుతీ? నీభరం
 బును సాయీ ప్రభువూన; బాపరిపులేపున్ బాయఁగాఁ
 బోరె? చ
 య్యస లేలెమ్ము, - భజింపుభక్తి సులభుండౌ సాయినిన్;
 లోకర

క్షణ దీక్షాపరుఁడత, ఁదొక్క శ్రితు - నిన్ - గాపాడ
 వెన్నాడునే? 134

అన్నవస్త్రాదికములకై వ్యర్థముగను
 జనము లక్కట! వ్యసనంబు సనుభవింతు
 సకల భవసములను సాకు సాయివిభుఁడు
 స్వీయ భక్త జనుల నుపేక్షించునేమి?

135

త్రిజగన్నాథుఁడు, పూరుషోత్తముఁడు హృత్సేవ్యుండు
 సర్వార్థదుం
 డజుఁడౌ సాయివిభుండు గల్లఁగనకే, స్వల్పార్థమాసించి యొ
 క్కజడున్, స్వీయ పదాభిమాని, దురహంకారున్ బవల్
 రేలు, వెం
 టఁజరింపన్ దలపోయు మాదృశులు కట్ట! యెట్టి మూఢా
 త్ములో! 136

తలఁప సరులయందు ధర్మార్థ కామార్థ
 లైనవారు పశు సమానులందు;
 పఱగ ముక్తిగోరు ప్రాణియె యుత్తమం
 బగుటఁ గుమతి! మోక్షమాశ్రయింపు,

137

ఎచట యోగేశ్వరుండు సాయీశుండుండు
నెచట సాయీశ్రీతుల్ భక్తులెనగుచుండు,
గచట, శ్రీయునుభూతి, జయంబు నీతి
నిలిచియుండు నెల్లపుడిది నిజము! నిజము!

138

ఏ యనఘుని స్మరియింప, న
మేయ శుభోత్కరము లొదవు మేదినినా, నా
రాయణ పరావతారున్
సాయీగురుదేవు సతము శరణము గందున్.

139

అమితంబయ్యెను దై న్యహైన్యములు నేనాన క్తిమై దై వయో
గమునన్ జొప్పడు పాపతాపములచే గాయంబువేసారె; లో
భ మొగిన్ గ్రమ్మగ శోక మోహముల క్షోభంబొందె
నీనాదు డెం

దము, కానన్ గృహజూచి సాయి! బుధమాన్య! నన్ను
రక్షింపవే! 140

అంచిత కీటకంబుల మృగాదులఁ బక్షుల, నాగయక్ష రా
త్రించరులన్ మనుష్యులఁ బొరింబొరి యేగతి నెందునెందు జ
న్మించిన, నీదు దివ్యపద నీరజ మందనపాయమైన ని
చ్చించల భక్తి నీయగదె! సత్కరుణామతి! సాయి
మారుతీ! 141

నేనెన్ని వేల కొలదుల

యోనుల నెందెందు బుట్టుచుండునో; యందం

దీనాకు నీ పదాబ్జ

ధ్యాన సునిశ్చలతఁగూర్పు మనిశము, సాయీ! 142

బొందలనొగ్గి మ్రొక్కిడి రహస్యముగాఁ జెయిఁజూచి వేడునా

పై దయ నూనిలేదనక పాలననేయవె! నాదుకోర్కె, నీ

పాద సరోజముల్ భవభవంబున నేమటుపాటులేక య

త్యాదృతిఁగొల్పు భాగ్యమిడుమయ్య! పరాత్పర! సాయీ

శంకరా ! 143

జ్ఞానవిహీనులు విషయే

చ్ఛానిరతినిఁ జెడని ప్రీతినలుపు విధమునన్

నీనామ స్మరణను నా

మానసమున ప్రీతిఁగూర్పుమా - సాయీవిభూ! 144

మామనముల నీకిడినన్

గామించియుఁ బొందఁబోము కామఫలంబున్

వేమరు వేఁగిన విత్తులు

భూమిని మొలకెత్తఁజేయఁ బొనఁగునే సాయీ! 145

తల సాయీపదధూళి ధూసరితమై ధన్యత్వ మేపార, గ
న్నులు సాయీప్రభు దివ్యదర్శనమునన్ మోహంబు

బోలదోయ, బు

ద్ధిలనత్సయి పరేశు చింతనను శుద్ధింగాంచ, నీ జిహ్వ య
ర్మిలి సాయీస్తుతిచే సుధారసము వర్షింపన్, ప్రపశంసా

ర్హముల్. 146

“సరళులు తుల్యదర్శనులు సాయిశ్రీతుల్, భగవత్ప్ర

పన్ను: లా,

సురలును వారి సత్కథల సొంపుగఁ గీర్తనసేయుచుండు; శ్రీ
హరియు గదాధరుండయి యహర్నిశ లండగనిల్చు, వారి నె
త్తటి దఱియంగఁబోకు” ఁడని ధర్ముండు పల్కుడై బంట్లతో

ప్రభూ! 147

న మో వా క ము లు

ప్రణవ తప్రప్రణవార్థ విభాసితుండవు,
నిర్మల జ్ఞానమూర్తివై నెగడుదీవు,
ప్రభుత శాంతుండవును, మూలరహితుండవగు
సాయినాథ! నీకిది నమస్కారశతము. 148

సోముండు పితామహుండు, బ్రహ్మపితామహుండు
వాయువు యముండు వరుణుండు వహ్నివీవ,
ప్రమొక్కువాండ వేమారులు ప్రమొక్కువాండ,
ప్రమొక్కుదును సాయి! నాటినుటి ప్రమొక్కువాండ 149

ముందు వెనుకను సర్వత్ర వందనంబు
 లాచరింతు ననంత వీర్యంబు, నమిత
 విక్రమముగల్గి యెల్ల వ్యాపించియుంట
 సకలమును నీవ; సద్భావ! సాయిదేవ!

150

బ్రహ్మపును సర్వభూతాధి వాసుడవును
 శాంతుడవు, నధికుడవు, విశ్వంభరుడవు,
 వాసుదేవుడవును భగవానుడవ;
 సాయినాథ! పల్లరు నీకుఁ జేయిమోక్షు.

151

ఏవిభు కీర్తనార్చనము లెవ్వని సంస్మరణంబు వందనం
 బేవిభురూప వీక్షణము లేని కథాశ్రవణంబు నేయ దో
 మావళిఁబాసి లోకము సుఖించితవృత్తిఁ జెలంగునందు రే
 నావిభు భద్రకీర్తియుతు నచ్యుతు సాయిని వ్రాలి
 మ్రొక్కెదన్.

152

గుణవృత్తులఁడంచు వాని
 ననుపమ ధనయుతుని, శాంతు, నాత్మా రాముం
 డును కై వల్యాధిపుడయి
 వినుతిన్ గను సాయివిభుని వేయఁబొలుతున్.

153

ఏపుణ్య లేశమో యిది
 పాపరతుండైన వీనిపై సత్కరుణన్
 జూపితి, నీనేవకుడన్

బ్రాహ్మదేవ! భక్తహృదయ చాసా! సాయీ!

154

అఖిల భారత సాయి సంఘాధినేత
యైన నరసింహు సమృత్తోక్తి సనుసరించి
తెనుఁగునన్ సాయిమనన ద్వితీయఁగర్గ
మప్పసము నేసితిని కొనుమయ్య! సాయి.

155

శ్రీ సాయీమననము

ద్వితీయ సర్గము - సమాప్తము.

శ్రీ సాయినాథార్పణమస్తు.

—o—

శ్రీ వేంకటేశాయనమః

శ్రీ సాయినాథాయనమః

శ్రీ సా యీ మ న న ము

తృ తీ య స ర్గ ము.

ప్రణతి

ప్రణతులిడుదు నిర్గుణునకుఁ,
ప్రణామములు గుణాత్మునకును, బహురూపునకున్
ప్రణతులివె యరూపునకును,
ప్రణతులు వివిధైక చిత్ర పరరూపునకున్.

వందనము లోకవిభునకు,
 వందనములు సాధుభక్త వాత్సల్యునకున్.
 వందనము జ్ఞానమూర్తికి,
 వందనములు సాయినాథ భద్రదాత్మునకున్.

2

మూఢులకు దూరగతుండట్ల పొలుచువాని.
 హృదయ పద్మాసనస్థుడై పొదలువాని,
 నేత్రమాణ మాసింపకే యెసంగువాని,
 జ్ఞాన సాక్షి సాయీప్రభు సతముఁ గొలుతు.

3

పరమ కళ్యాణమూర్తికిఁ గరముమోడ్చు,
 నిశ్వమంగళునకు భక్తి వినతులితు
 సత్య ధర్మప్రభువున కంజలి ఘటించు,
 సాయి కృష్ణునకిదె, నమస్కారమిడుదు.

4

సతత మెడఁబాటులేని నీచరణజలజ
 నేవాసక్తిఁ గల్పించి ప్రోవఁగదవె!
 చేరితిఁ బ్రపన్ను పన్ను శాసింపుమీవ;
 పరమ యోగీశ! సాయీశ! వందనంబు.

5

అప్రమేయ! దామోదర! హరి! ముకుంద!
 అచ్యుతానంత! సర్వేశ! శ్యామలాంగ!
 నందనందన! గోవింద! నాగశయన!
 వాసుదేవ! సాయీప్రభు! వందనంబు.

6

అవ్యయ! మహేశ్వరా! శౌరి! యజ్ఞ! వరద!
 కృష్ణ! దీనావనా! హృషీకేశ! విష్ణు!
 బృందవందిత! గోవింద! సుందరాంగ!
 వాసుదేవ! సాయీప్రభు! వందనంబు.

7

యోగివి, యనంతమూర్తి, వచ్యతుండవీవ,
 పరమ యోగేశ్వరుండవును బ్రహ్మవీవ,
 నతిశతంబులఁ గొను కరుణాస్వభావ!
 శరణుఁజొచ్చితిఁ బ్రోవ వే సాయీదేవ!

8

పరమకళ్యాణ! నీకివే, వందనములు,
 విశ్వభావన! నీకివే వినతిశతము,
 శీర్ద్ధినిలయ! నీకివియె జేజేలు వేలు,
 శాంత! శాయీశ్వరా! నమస్కారమయ్య!

9

వాసుదేవ! వరద! ప్రణతార్తినాశన!
 శంకర! పరమాత్మ! చక్రహస్త!
 దేవదేవ! శౌరి! గోవింద! సాయీశ!
 వందనములు, నీకు వందనములు.

10

అఖిలలోక శరణ్యుఁడు నార్తిహరుఁడు
 సాధువరుఁడు మహాత్ముఁడౌ సాయినాథు
 మ్రొక్కు బుధవరేణ్యుల కేను మ్రొక్కువాఁడ
 మ్రొక్కువాఁడను, నిత్యంబు మ్రొక్కువాఁడ

11

పెక్కు మంత్ర తంత్రములకై వెదకనేల
సాయిపాదాబ్జ భక్తి పొసంగునేని
తలఁపు ఓమ్ నమ స్సాయినాథాయ" యనెడి
మంత్ర-మఖిలార్థ సాధక తంత్రమగును.

12

సతమున్ వర్తిలునాదు నాల్కపయి యోక్షుంబిచ్చు నీనామ,
మీ

శ్రితుమేనన్ బ్రసరించు నీదు కరుణాదృష్టుల్ యథేచ్ఛన్,
సదా

దృఢి నాడెందమునన్ వెలింగిడిని ఓ దివ్యత్వరూపంబు, సం
తత మీ నా తలనిల్చు నీపదము దత్తా! సాయినాథప్రభూ 13

నిజబలము పేర్చి హృదిజొచ్చి, నిదురనొందు
వాక్కులను మేలుకొలిపితి ప్రాణమొసంగి;
జ్ఞాన కర్మేంద్రియో జ్ఞేవనంబు నిడితి;
పరమపురుష! సాయీప్రభూ! వందనంబు.

14

ఆకసమునుండి గురియు తోయంబులెల్ల
వారి రాశి సంత్యమునందుఁ జేరునటులఁ,
దక్కు దేవతలకు నిడు మ్రొక్కులెల్ల
సాయినాథునిఁజేరు నిశ్చింతయము.

15

శ ర ణా గ తి

సాయిగురు! జనరంజన! సాయినాథ!
సాయీప్రభూ! సకలశ్రయ! సాయినాథ!
సాయి! సద్గతిదాయక! సాయినాథ!
సాయి! రక్షణంబిడు మీవ, సాయినాథ!

సాయిపదములు మనసుచే సంస్కరింతు,
 సాయిపదములు వాక్కుచే సన్నుతింతు,
 సాయిపదము తాడలనిల్పి దోయిలింతు
 సాయిపదయుగంబును సమాశ్రయముగందు.

17

సాయినాథుఁడు తల్లి, శ్రీసాయితండ్రి,
 సాయినాథుఁడు స్వామి, శ్రీసాయినఖుఁడు,
 సాయినాథుని కరుణయే సర్వధనము;
 ఇతరమెఱుంగ నెఱుంగఁజాల, నెఱుంగఁజాల.

18

ఆశ్రితారి భీముండు, ప్రేమాభి రాముఁ
 డంబుజాక్షుండు, పూర్వపుణ్యైకలబ్ధుఁ,
 డఖిల విజయప్రదుండు, దయాంబురాశి
 సాయినాథుఁ; డాగురుదేవు శరణుగందు.

19

సంశ్రితుల తల్లి, తండ్రియకా సాయినాథు;
 సకలకాంక్షావిహీనుఁడౌ సాయినాథు;
 సంసరణ వార్ధి పోతమా సాయినాథు;
 సాధుగురు; సాయించంద్రునే; శరణుగందు.

20

పాసంగ నఖిలభావముల నాపరాత్పరు
 సాయినాథునొకనె శరణుగనుమి;
 శాశ్వతంబుఁ బరమ శాంతిపదంబుఁ గాం
 చుగఁగలవు తత్ప్రసాద గరిమ.

21

అఖిల ధర్మంబులను బరిత్యజన చేసి,
సాయి ప్రభువర్యునొకనినే శరణుగనుమి;
సాయి సద్గురూత్తముడె నిన్ సకల పాప
ముక్తునొసరించు దుఃఖంబు బొందనేల?

22

ధనముల్ గుఱ్ఱము లేన్లు లేటికి? సమ స్తంబైన రాజ్యంబులే
పని? దారాసుత మిత్ర గేహ పశు సంపత్సంచయంబేల? యో
మనమో! యేక్షణమో నశించునివి, సంబంధంబు బో

జ్ఞు బోధన్ విని, స్వాత్మసిద్ధికయి శ్రీసాయీశు నేవిం
పుమా! 23

కర్మఫలము - అనుల్లంఘనీయము

కోరుకొను వస్తువది యెల్ల దూరమగును,
దలఁపఁబోని యర్థంబది దాఁపుఁజేరుఁ,
దాటుమాటునేయు విధి విధానమెఱిగి
సాధుజనులు సాయీప్రభు శరణుగందు). 24
ధరణి, దప్పక, విధిరీతి జరుగనున్న
పనుల, మాటునేతకెదే నుపాయమున్న,
నడవులంబడి యిడుముల బడెడి వారె
రామచంద్ర) నల యుధిష్ఠిర ప్రముఖులు? 25
సౌఖ్య దుఃఖము లితరు లొసంగఁబోరు,
విధి యొసంగునివి యనుటను వెఱ్ఱితనమ;
తానె కర్తనంట వృధాభిమానమగు; స్వ
కర్మపాశ బద్ధంబయి కడలు జీవి. 26

యముని తనయుఁడు ధర్మరాజంతవాఁడు,
గదను ధరియించి భీముఁడు. గాండివంబుఁ
గరమునన్ బూని నరుఁడు, నిందఱకు నావుఁ
డగుచు శ్రీకృష్ణుఁడున్నెడ దిగులులేదే?

27

శ రణౌ గ తి - అ వ శ్య క త

కనుచుండన్ జను నాయు, వొక్కదినమేగన్ నాశనం
బొందు జ
వ్ననమున్, జన్నదినంబురాదు, జగమున్ భక్షించుఁ
గాలుండు, నీ
ధనముల్ బుద్బుద నన్ని భంబులు, తటిత్ప్రాయంబు
జీవంబు, కా
వున, నిన్నే శరణంటి, నీయుమభయంబున్ నేడ సాయీ
ప్రభూ! 28

ప్రబల కాయమున్ గ్రసించు వ్యాధులెల్ల,
మనసును దహించుఁ గామాదు లనుదినంబు
మృత్యువు దినంబులెడపి నటించుఁ, గాన,
శరణమిపుడు నాకగు మీవ, సాయీదేవ! 29

అనుదినము మార్పుగనెడి కాయము నశించుఁ,
గోరికలఁ జిక్కి చిత్తంబు కుందు సతము,
భోగలాలన యగు నెప్పు బుద్ధి, కాన,
శరణమిపుడ నాకగుమీవ, సాయీదేవ! 30

చిల్లికుండ నీరటు లాయు వెల్ల చెడెడికి
బటచు మెటుపటు చపల యావన ధనములు
దఱిసి సింగము వడిని వార్థకత, కాన,
శరణమిపుడు నాకగు మీవ, సాయిదేవ! 31

సాధుసేవ నీభక్తికి సాధనంబు,
చమపు పొగరునఁ గురురదా సాధుసక్తి,
అదియె, యెడమైన జ్ఞాన మెట్లునురు? గాన,
శరణమిపుడ నాకగు మీవ, సాయిదేవ! 32

భూతములయెడ సమదృష్టి పొనఁగదయ్యె,
భేద బుద్ధియ నాలోనఁ బాదుకొనియె;
సమతలేకున్న నెటుగల్గు శాంతి? - కాన,
శరణమిపుడ నాకగు మీవ, - సాయిదేవ! 33

వెలి విషయనక్తి నింద్రియంబులు చలించు,
లోని చూపులే దింద్రియాధీన మతికి,
నిన్నువిడిన సౌఖ్యంబది యున్నె? కాన,
శరణమిపుడ నాకగు మీవ, - సాయిదేవ! 34

జ్ఞాన సంసిద్ధికై గురు చరణసేవ
నియమవిధిఁ బొనరింపఁగ నేరనైతి;
తత్ప్రసాదాప్తికదియ సాధనము, గాన,
శరణమిపుడ నాకగు మీవ, సాయిదేవ! 35

దివ్య పీరిడివాన! యార్తి ప్రణాళ!
 ద్వారకామూయి భవన విహార! సాయి!
 నీపదాబ్జముల్ తక్కు యేప్రాపెఱుంగ;
 కాన, గరుణించి యిడుమి నద్దతినిదేవ!

36

కన, వైరాగ్య వివేకశీలములు నాకాలేవు; లేదయ్యె సా
 ధన నట్కంబు ముముక్షు సంపద; విశుద్ధ జ్ఞానమేరీతి గ
 ల్లును? - సంసార మహాబ్ధి తారకము నాకున్ జూపి, శ్రౌత
 ధ నిదానంబగు బుద్ధినిమ్ము, కరుణాంతస్సార! సాయీ
 శ్వరా! 37

సాదరమున, నచ్యుతా! రామ! శ్రీకృష్ణ!
 సాయి! యనెడి నామ సంస్మరణమె,
 నౌవధంబు:- దీన నడగు రోగములెల్ల
 నేన పలుకుచుంటి.- నిజము, నిజము.

38

తొమ్మిది రంధ్రముల దే
 హమ్మిది, రోగములఁజెడిన, నౌవధ, “ముఖి-తీ
 ర్థమ్ములె”, - యనుభవ వైద్యుం
 డమ్మహి సాయీశుఁడౌ మహేశ్వరుఁడొకఁడే.

39

సాధు ధర్మశీలుఁడు సత్యసంధుఁడైన
 సాయినాథుఁడు శ్రీ శేష శాయీయేని,
 సాటిలేని సామర్థ్య మెసంగునేని,
 జ్ఞాద్యములఁ బొపుమి - “యుధి” సత్వరముగ.

40

నీదు పాదాశ్రయముఁ గననేరకున్న
వారి కాపదల్ గూర్చుగ వలఁతివీవ,
ప్రాణికోటి కాపదలనుఁ బాపఁజేయఁ
జాలుమేటి వీవాకడవ, సాయిదేవ!

41

సాయినాథ! జగద్గురూ! శాంతరూప!
నాపదలు గల్లు గాఁవుత నప్పడవుడు;
దాస; మా కవున ర్భవ దర్శనంబు
నౌభవద్దర్శనంబు సంప్రాప్తమగును.

42

బిడ్డకారోగ్యకరమని పెట్టుచుండు
నాముదము నప్పడప్పడు ననుఁగు జనని;
సాయినాథుఁడావిధిని నొసంగుచుండు
భక్త శుభకారణములని వ్యసనములను.

43

భృత్యజనులకు ప్రభువు కల్పించు శిక్ష
ణంబు లపరిమితానుగ్రహంబు లగును.
స్వల్పమతిని-నా, కెఱుంగగా శక్తి లేదు,
తగిన బుద్ధి ధైర్యముల నీయఁగదె, సాయి!

44

నీకు శిక్షణీయుఁడు, రక్షణీయుఁడే, ను
పేక్షణీయుఁ డాదరణీయుఁడేని గలఁడే?
ఎల్లఁ బుట్టించి, పెంచి, హరించుపొంతు
తగ రజ త్సత్వ తమనముల్ చాల్చు, సాయి!

45

అరుదగు నీదునామ సుధనాని కృతార్థుడనైతి నేడు, నీ
 పరమ కథామృతంబు భవపాపక తిప్పులపై నఁ జిల్కి, యా
 దరమునుజూపి, ముక్తి కయి దారుల జూచెడి వారిజేరి, నీ
 సురుచిర నామ మృతము వసుంధరఁ జాటెద, సాయి
 సత్ప్రభూ! 46

సాక్షాత్కారము

పెక్కుజన్మల సుకృతిఁ గావించియున్న
 సజ్జనులకె సద్గురుసేవ సాధ్యమగును,
 సేవలను బ్రీతిఁగను గురుదేవు, ఁ డట్టి
 వారిఁ గరుణించి స్వాత్మరూపంబుఁ జూపు. 47

ఆశ్రితు లెవార లేరూపమందుఁ గాంక్ష
 నేసి నీయందు దాని వాంఛించుచుందు,
 రట్టివారికై యారూపమంది తోఁతు
 రూపహీనుడవయ్యు సాయీ! పరాత్మ! 48

జనములకు నీదు పదభక్తి సక్తి వేల
 కొలఁది జన్మలకావలఁ గలుగుచుండు,
 కలియుగమునఁ గేవల భక్తి బలము కతన
 సాయికృష్ణుండు మోల సాక్షాత్కరించు. 49

దేవతల, భూసురుల, మంత్రీ తీర్థములను,
 ఔషధమున, దైవజ్ఞునియందు, గురువు
 నందు, నెంతెంత విశ్వాస మమరుచుండు,
 సరయ నంతంత ఫలము సంపాద్యమగును. 50

అమిత నిధురమా సాయీకథామృతంబు
తనివిదీరఁగ నేఁగోలు తరుణుండు
పిలుపువిని వేగడాసెడి భృత్యుఁగిది
స్వాంతమందు శ్రీసాయీ సాక్షాత్కరించు!

51

పేమ నిర్దురి హృదియందు వెల్లివిరియఁ
గనుల నశ్రులు గ్రమ్మి కదలిక దోఁప
ప్రభుపదాబ్జ సంస్కరణంబు బఱపు నాదు
స్వాంతమందు శ్రీసాయీ సాక్షాత్కరించు.

52

సాక్షాత్కార ప్రార్థన

నీదు శరణు జొచ్చి నీదు సందర్శన
కాంక్ష నున్న నాదు కనుల యెదుట
నవతరింపు, మందహాస శోభిత ముఖా
బంబు కరుణఁ జిలుక సాయినాథ

53

నీకుఁ దోచినట్టు లేకాలనుందెట్టి
రూపుహితవో యట్టి రూపుదాల్చి,
లోకమందసాశ్రయమా కార్యములఁబెక్కు
నలుపుచుందు వీవు, సాయీదేవ!

54

అరయఁగ నామరూప విలయంబులులేక ప్రసాదకాంక్షఁద
చ్చరణ సరోజ నేవలను నల్పు శ్రితప్రకర బునోమ నా
దరమన నామ రూపములఁదాల్చి స్వలీలఁజూటు మేటియా
పరమ దయాంబురాశి భగవానుఁడు; సాయీ ప్రసన్నుఁ

డయ్యెడున్: 55

శ్రీ సాయి రాము నేకాంశమి సకలజగము

ముజ్జగములనిండు భూతాత్మ హరి కల్పి
వివిధ భూత వితతి వేటువేటు
నఖిల కర్మఫలము లనుభవించును గాన
విష్ణు వన్యయుండె విశ్వభోక్త.

56

ప్రాణివితతి కంతర్యామి యగుచు నెవ్వఁ
డఖిల భూతంబులన్ జొచ్చి యాత్మబలము
కలిమి భరియించు; నెవని యాజ్ఞలకు వశుల;
మీశుఁ, డాసాయివిభుఁడు రక్షించుమమ్ము.

57

పంచభూత మూలంబౌ ప్రపంచమున, ఁ జ
రాచరములు వేర్వేరుగ గోచరించు;
నటుల, నొకఁడవయ్యును భిన్నమగుచుఁ దోఁతు
పౌనర సీయండు గలుగు జీవులను సాయి!

58

తగ రజస్సత్త్వ తామ సాత్మకగుణముల
బలమున సృజించి పోచి విశ్వమునడంతు;
వట్టి గుణ కర్మములచేతఁ గట్టుపడవు;
జ్ఞానమయునకు బంధమెక్కడిది? సాయి!

59

తనువులా ద్యుపాధులు కల్పితంబులగుట
భిన్న గతులాత్మయెడ నిరూపింపరాదు:
కామ మవివేక మనునవి కల వెనీకు?

లేదు బంధంబు - మోక్షంబులేదు, సాయి!

60

యతివర్గములకున్ సురాదుల కలభ్యంబాదు, నీ మా
 కృతమా పుణ్య పితృవ మెట్టిదియో ! శీర్షిన్ నిల్చి
 మమ్మోహ
 ధృతఁగై కొంటి; సతీసుతాది బహుళంబా నీదు మాయ
 ల్పిత మోహించిత బంధముల్ దునుమ రావే !
 నాథ ప్రభూ!

సత్యమిది-పరబ్రహ్మము సాయి యగును,
 సాయికంటెను భిన్నమెచ్చటను లేదు;
 కాన, నీ గోచరించు జగంబులెల్ల
 సాయినాథ స్వరూపముల్ - సత్యమింత.

సాయియె యు త్తమ వేదము
 సాయీశుఁడె యు త్తమంపు జన్మంబయగున్ -
 సాయియె యు త్తమయోగము,
 సాయియె యు త్తమమగుక్రియ, జగములయందు.

సాయియె పరమ జ్ఞానము,
 సాయీశుఁడె పరమతపము, సకల తపములన్;
 సాయియె పరమగు ధర్మము,
 సాయియె పరమగతి ప్రాణి సంచయములకున్.

లాభమెది పొంది కోరమే లాభములను,
 సౌఖ్యమెది పొంది తఱియమే సౌఖ్యములను,
 జ్ఞానమెది పొంది తలఁచమే జ్ఞానములను,
 అదియె సాయీశుఁడీ రహస్యంబుఁగనుడి!

చూచి యెద్దాని నితరంబుఁ జూడఁబోము,
 పొంది యెద్దాని భవ భయమొందఁబోము,
 ఎఱిగి యెద్దాని సస్యంబు నెఱుగఁబోము,
 అదియ సాయీశుఁడీ రహస్యంబుఁగనుడీ!

66

శ్రీ సాయినారాయణ మంత్రము

పారమార్థికముగ భగవానుఁడగు సాయి
 పరగును సదన తృప్తిపంచ మగుచు;
 సరయ నిట్టి సత్య మాధారముగ మన
 సంకటంబులెల్ల సమయుఁగాత!

67

బ్రహ్మమైన తాను వికల్పరహితుఁడయ్యుఁ
 బ్రాప్యమగుచు నాత్మైక్యాను భావులకును,
 తనువు నాభరణా ఖ్యాయుధముల శక్తి
 మహిమల వెలింగెడిని తన మాయకలిమి

68

సత్యములుగ వెలుఁగు సకలరూపముల స
 ర్వజుఁడైన సాయి ప్రభువరుండు
 ఎల్లగతుల మనలనెల్లర నేకాల
 ములను నెల్లయెడలఁ బోచుఁగాత!

69

స్వీయ తేజమునను బెరతేజాలగ్రసించు
 శ్రీ విభు డు నారసింహ సాయి
 వెలిని లోన దిశల విదిశలఁ గ్రిందఁ బై
 నఖిల లోక భయము లడఁచుఁగాత.

70

సాయి గురువరేణ్య శరణొందు వారల
కశుభ మెందు లేశ మైనలేదు;
జనన మరణములును జరగఁ రోగంబులు,
భయము వారలెప్పుడుఁ బడయఁబోరు.

71

హితబోధ — ఆశ్రయము

చేతులెత్తి బిగ్గఱ బోధనేయువాడ
భవ్యమతులు జనుల్ ! విసవలయఁ బ్రేమ;
భవ మహాభయంకర విష వారకంబు
‘సాయినాథాయ నమః’ యను జప్యమిలను.

72

బహుశ విష దూర్ఘి యుత భవవార్ధి మునిగి
గతిగనని జనములు నాదు హితము వినుడి!

బ్రాంతినుడిగి జేమఱు జపింపంగ మేలు
డనరు “ఓమ్ నమః సాయినాథాయ”-యనుచు.

73

ఇతర శరణంబు లేశమే నేనెఱుంగ,
నాకు నీవాక్కడవె శరణంబువగుదు;
కాన, నీదుకటాక్ష వీక్షణముఁబఱిపి
సతము రక్షింపు, రక్షింపు, సాయినాథ!

74

ఆయాసపడని మరణముఁ,

జేయింజూచంగఁబోని జీవన సరణిన్,

నీయెడ నిశ్చలభక్తిని

సాయీ నాకొసఁగుమోయి! నవయుడవగుచున్. 75

ఏవరముఁగోర నేను సాయీ మహేశ!
 సతము గలుగుత నీపాద జలజ భక్తి;
 ఏను బ్రార్థించుప్రియవరంబిదియె, నాథ!
 మరల మరల నిన్ బ్రార్థించు వరము నిదియ

సాయినాథునందు సతతంబు భక్తియు,
 సాయిభక్తి జన్మ జన్మమంద,
 సతముగల్గుఁగాత-సతముగల్గుత; సుని
 శ్చలముఁగాగ సతము గలుగుఁగాత!

77

సాయీ! నీపదకంజ పంచరమునందు
 నీక్షణమ చొఱనిమ్ము నా హృదయహంసి;
 సంత్యమున కఫ వాత పిత౯దికముల
 కంతమెడర, నిన్ స్మరియింపగలనొ? లేనొ?

78

సాయినాథ! నాకియ్యడ జననమొనఁగు
 కతన నేమేమి యొనరింపఁగలను నీకు?
 దేవ! నీ కృపమాత్ర వర్తింతు; నాడు
 విధులొనర్పఁగ నిడు జ్ఞాన వీక్షణంబు.

79

ఎంచఁగ నీవకించనులకే లభియించెడివాఁడ కావె? -వాం
 చించను నీపదాంబు రుహనేవల కన్యము; నీదురూపుధ్యా
 నించెడి ధీవిశాలి యెవఁడే సపవర్గ మొనఁగు నిన్ను యా
 భితిచునె యాత్మబంధనరచించు వరంబుల? సాయినద్గురు! 80

కనినన్ సత్త్వ రజస్తమో గుణనియు క్తంబౌట నాయావరా
ళిని బంధంబిడునంచుద్రోసి, గతమాలిన్యప్రభావున్. నిరం
జనునిన్, నిర్గుణు, నద్వయున్ బురుషునిన్. సర్వేశ్వరునిన్,
సర్వుఁ, జి

ద్గుఁ, జిన్మాత్రు నినున్, భజించెద మహాత్మా! సాయీ
నాథ ప్రభూ! 81

ధర, 'సంసారము'నందు సారమెది? కాదా యత్తరార్థంబి
యా
సరణిన్జూచిన 'శేషశాయి' యనినన్ సారంబెదో? 'శాయి'
యన్
పరభాగంబగు; 'శాయి' లేక సరతత్త్వంబాను 'శేషాఖ్య'; నీ
శ్వరశక్తిన్, 'శ,స,' లంద భేదమగుటన్ 'సాయీ' ప్రభూ
రించెడిన్. 82

జ్ఞానము

తెలివినిఁ దగ సమకూరిచి
యలసత మోహంబులుడిపి యతివర్షుఁడు ని
ర్మలుఁడున్ జ్ఞానాకృతియై
వెలిగెడి గురు సాయినాథు వినతి భజితున్. 83

"ఎవఁడవీవు? నేనెవ్వఁడ? నెచటనార
మేల? యని తత్త్వమును విచారించుకొనుమి"
అనుచు బోధించు సాయీమహాత్ముఁడెపుడు
క్రీతి మనబుద్ధులెల్లఁ బ్రేరేచుఁగాత.

గురువు కృపలేకయే మాకుఁ గురురఁబోవ
దాత్మచే నాత్మదర్శన ప్రాప్తియెందు;
కాన కరుణా కటాక్ష వీక్షణముఁ బఱపి
స్వాత్మరూపంబుఁ జూపింపు సాయినాథ!

బ్రహ్మానంద నిర్వచనము

దేహ చిత్తేంద్రియముల కతీతమగుచు
నాది మధ్యావసాసంబులందు నెద్ది
ప్రవిమలాత్మ ప్రసాద సంభవము నగునొ
యట్టి స్థితియొ 'బ్రహ్మానంద' మనఁగఁబడును.

86

కామమొనరించె, నొనరించె గామ మింత
కామమేచేయు, నేజేయ; కర్త కామ
మేను కర్తనగాను, చేయుచుఁగామ
మేనుఁజేయింప; కానును! మానసమున
కామమాను వేల్పు నిదియొ యా కామమంద.

87

క్రోధమొనరించె, నొనరించెఁ క్రోధమింత;
క్రోధమేచేయు, నేజేయఁ క్రోధమగును
కర్త; నేన గాను, క్రోధమేకారణంబు,
ఏనుగాను, క్రోధను! నీకు నిదియేవేల్పు
వందనంబులు వేవేలు వందనములు.

88

ప్రణవంబే బ్రహ్మంబగు,
ప్రణవమె వాయువగును, ప్రణవమె సత్యంబౌ,
ప్రణవమె యీ సర్వరంబగు,
ప్రణవంబౌ సద్గురునకుఁ బ్రణాతులొనర్తున్. 89

సకల భూతంబులందున సంచరింతు,
వెల్ల భూత హృత్స్పీచు వసించువీవు;
ఈన యజ్ఞ మివేమంత్ర, మింద్రుడేవ,
ఈన రుద్రుండు, విష్ణుండీవీశ, నీవ,
బ్రహ్మయగుదువు. మఱి ప్రజాపతివి నీవ,
అంబువులును దేజంబు రసంబు సమృత
మైన బ్రహ్మంబు లోకత్రయంబు, భూర్భు
వస్సు వర్లోకములు ప్రణవంబ! నీవ! 90

ని ధ్దాం త ము

శాస్త్ర గురుబోధలను మఱి స్వానుభవము
కలిమి నెద్దాని సరుడేడుగడగ సమ్ము
అదియె శ్రేష్ఠంబు; పరమమౌ నదియ; యదె జ
గంబునన్ వాని కవలంబనంబు, సాయి! 91

అ లి ప్త స్థితి

తత్త్వవిదుడైన యొగి యెద్దానినైన
దాను జేయనటంచును డలఁచు; వినుచుఁ
గనుఁచు, డాఁకుచుఁ జనుచు, మూర్ఖుఁడనుచు,ఁదినుచు
నూర్పులడరుచు నిద్దుర నొందుచుండి. 92

చక్కఁబలుకుచు విసర్జించుచును గొంచు
గన్నులను దెఱచుచుఁ గనులమూయు
చింద్రియములు మాత్ర మింద్రియార్థముల వ
ర్తించు ననుచు నిశ్చయించుకొనును.

93

ఆయుధంబులు నన్ దెగవేయలేవు
పావకుండేని నన్ను గాల్పంగలేడు
జలములీనన్ను దడుపఁగాఁజాలవెపుడు
వాయువేనియు శోషింపఁజేయ లేడు.

94

తడుప ఛేదింప శోషింపఁ దగులఁబెట్ట
సాధ్యమడ నెప్పడీ నేను సర్వగతుడ
నాశరహితుడ స్థిరుడ ననాదియైన
వాడ శుద్ధ బుద్ధుండనై జలగువాడ.

జననమేనొంద నెటులుండు జన్మమృతులు?
ప్రాణమేనుగా నెటు తుత్పిపాసలొదవు?
స్వాంతమా కాను, శోక మోహంబులున్నె?
కర్తనా, కాను, బంధ మోక్షములుగలవె?

96

అఖిల భూతసంచయ హృదయములనుండు
ఆత్మనేనని 'చందోర్కా'! ర రయుమయ్య!
దోమలీగలు మఱి చిన్న చీమలుగ భు
జించు చుందునీ విడువన్తు సంచయముల.

97

అంతరంగేంద్రియములుఁ గాయంబుఁగాను
కా నహంకార ప్రాణవర్గములు, బుద్ధి;
తనయ తరుణీధనాది బంధములఁగనను
స్థిరుఁడ, ప్రత్యగాత్మను సాక్షి శివుఁడనేను. 98

మనసు బుద్ధి చిత్త మహంకృతినసరాదు,
రసన నాసికాశ్రోత నేత్రములుగాను,
క్షుమ జలాగ్ని వాయు ర్గగనములుగాను,
శివుఁడ, సచ్చిదానందాత్మ శివుఁడనేను 99

పానఁగదాకృతి, నిర్వికల్పుఁడను, విభుఁడ,
నింద్రియములనెల్లెడ నావరించియుందు,
సర్వసముఁడను, బంధమోక్షములులేవు.
శివుఁడ, సచ్చిదానందుండో శివుఁడ నేను. 100

ఒక్కఁడను-లోన వెలినుందు పెక్కురగుచు
లోన జ్ఞానంబు-వెలిని నజ్ఞానసరణి,
త్యాగగతి లోన వెలిని బంధప్రవృత్తి,
గలిగి కీడింతు నేను లోకంబులందు. 101

అయధ్యానము

కమలమందు సంబు కణమేస యగుదును
ఉదయమందు మయ్యయో మహార్క!-
కమలమునకుఁ దగు వికాసము సమకూర్చి
జలధియందు నన్నుఁ గలియనిమ్ము. 102

“ఓమ్ ఘృణిస్సూర్య-ఆదిత్య”! -ఉదయ మొండె
నాప్రభాకరు, డాదిమధ్యావసాన
ములను నెయ్యది జలమొ, యాజలకణంబు
పూర్ణమై వెలింగెడి మహాంబుధిని గలిసె.

103

ప్రతిజ్ఞ - ప్రార్థన

బంధుజనులు నను వీడిన
నిందించిన గురు జనములు నిష్ఠుర ఫణితీన్,
డెండమున వెలుగు పరమా
నందుడు ‘శ్రీసాయి’, జీవనంబగు నాకున్.

104

సాయిసూక్తి ప్రత్యేకైక శాస్త్రమగును,
సాయినాథుడె నిజ దైవమై యెసంగు,
సాయినామ మంత్రమై నాకు జప్యమగును,
సాయినేవ యొక్కటై కర్మమై యెలర్చు.

105

కినుకిన్ బంధులుదూరనీ, గురుజనుల్ కేలీయనీ, త్రోయనీ;
జనముల్ కేకిసలాడనీ, కలత వంశంబును రేకెత్తనీ;
యనిశప్రేమ భరానరాగ ముదితంబొ నాడు హృద్భృంగమే
క్షణమేన్ మానునె సాయినాథ చరణబ్జా తామృతా
స్వాదనల్!

106

బాహులై త్రి సత్యంబునేఁ బలుకువాఁడ
 కృష్ణ! సాయి! సృసింహ! యంచెవఁడు తలఁచు
 నతఁడు మృతివేళఁ బాపాణ మటులఁబడిన
 సాయిప్రభువు పానికి నభీష్టములుగూర్చు. 107

నెనుకను ముందును గెలఁకుల,
 నశయముఁగడు జాగరూకుడై నిజపద భ
 క్తుని నన్నఁగాచు బలవ
 ర్ధనుఁ డభిలవ్యాపి సాయిప్రభు వనురక్తిన్ 108

గత నేత్రున కేకాక్షియ
 గతి; యేకాక్షికిని ద్వ్యక్షి గతి యయ్యెడి, నీ
 క్షితి ద్వ్యక్షులై న మమజ
 ప్రతతికి ముక్కంటిసాయి పరమ గతియగున్. 109

సర్వమెందుండు, నెటనుండి సర్వమొదపె,
 నెవఁడు సర్వంబునన్ సర్వమెవనియందు
 నుండు, నెవ్వఁడు సర్వమయుండొ, యట్టి
 ప్రభువు సర్వాత్ము సాయికిఁ బ్రణుతిసేతు. 110

వందనము పరాత్మునకున్
 వందనమాత్మప్రదీప భాస్వంతులకున్
 వందనము వాఙ్మనంబుల
 కందని సాక్షియగు సాయి, కళిలాత్మునకున్. 111

అంజలి, వరేశుడైన బ్రహ్మణ్యునకును,
వందన, మనంతశక్తి సంపన్నునకును,
మ్రొక్కు, లఖిల రూపునకు సహాపునకును,
ఎఱుక, లాశ్చర్యకృతికి, సాయీశ్వరునకు.

112

‘శరణ’నువారి కష్టముల సర్వము నూపడగింప దత్తుడైన
పరమదయాబ్ధియై, బహుళ పాపకుజంబులకున్ గృహణమై,
చరణగత శ్రీతాంబుధికి శారద పూర్ణిమ చంద్రబింబమై
పరగు వరిష్ట, శీర్షి పురవాసిని, సాయివిభున్ భజించెదన్. 113

దాచన్గల్గిన నావివేక మహితార్థబెల్లఁ గైకొంచుఁ బ్ర
జ్ఞాచక్షుస్థితిలేనినన్ బలిమి సజ్జానాంధ కూపంబునన్
దోచెన్ స్వేంద్రియ తస్కరోత్కర, మింకే త్రోవన్ గనన్
లేనినన్

నీ చేయూతనొసంగి ప్రోవఁగదె! తండ్రీ! సాయినాథ
ప్రభూ! 114

జనభీమంబు సగాధమూలమగు నీ సంసార కూపంబునన్
గనమిన్ గూలితి, దుఃఖ సర్పశతముల్ గాటించుచున్
వనెఱుంగన్, గృహణుండ, దీనుడను, నీపాదాబ్జముల్
గ్రమ్మెఁద్రో

ప్రపాపుఁ గం
టిని చేయూతనొసంగి ప్రోవఁగదె! తండ్రీ! సాయినాథ
ప్రభూ! 115

నాసముడగుఁ బాతకియును

నీసముడగుఁ బావనుండు నిజమగతే, రీ

వీ సంగతిఁగని విహితం

బాసరణిఁ దగ విధింపుమా! సాయివిభా! 116

పుడమిపైఁ గాలుజాటుడుఁ బడినయట్టి

వానికాధారమైన దీపసుధ యగును;

నీయెడల నపరాధముఁ జేయు నాకు

కలదె మఱి పట్టుఁగొమ్మ నీకంటె? సాయి! 117

నిండు కరుణ నాపయిని నీకుండెనేని

స్వామి! సాయి! విచిత్రమిందేమికలదు?

పెక్కు లపరాధములను గావించియున్న

తనయుని నుపేక్ష నేయునే యనుఁగు జనని? 118

వనిపతాంబుజాతముల హృత్కమలంబుల నిల్పి సంతత

ధ్యానసమాధులన్ గలుపమంతయుఁ బాసిన బుద్ధి, నాత్మత

త్వానుభవంబు, తోచినలులాడుదురో కవు, లట్టి; యాది గీ

ర్వాణుడు, సాయినాథభగవానుడు, నాకుఁ బ్రసన్నుఁ

డయ్యెడున్! 119

“సాయినాథ! సాయీశ! శ్రీసాయి!” యనుచు

నెల్లరకు నెల్లయెడల స్మరింపవగును;

సాయివిభుమయంబీ జగజ్జాతమెల్ల;

హాయి గురువరు నుపదేశ స్థారమిదియ,

సాయినాథుని నెవఁడు గాంచంగలేఁడు,
 సాయి ప్రభువర్యుఁ డెవని గాంచంగబోడు,
 వాఁడు లోకంబులన్ నిండ వడయుచుండు;
 ఏవగించు నాతని యాత్మయేని నతని.

121

శంకరాచార్యునందు నీశ్వరునియందు
 సాయినాథునందును శేషశాయియందు,
 వస్తుభేదంపు బుద్ధి లవంబులేదు,
 కాని, సాయికృష్ణునియంద కలదు భక్తి.

122

సకల కల్యాణనిధి శేషశాయి, సాయి,
 యెవరి హృదయాంబుజముల వసించియుండు
 వారికెల్ల వేళల నెల్లపనులయందుఁ
 గలుగు విజయముల్, కళ్యాణ గౌరవములు.

123

ప ల శ్లో తి

శ్రీయును బలము సరోగము

ధీ యుక్తియు వాక్పటుత్వధృతులు సజాడ్యం
 బాయువు యశోవిశాలత

సాయినాథుని స్మరింప సంప్రాప్తమగున్.

124

హృదయ పద్మస్థుడై సతంబెనగువాని,
 సతత మభయ మాశ్రితుల కొనంగువాని,
 నవ్యయుననంతు సాయీశు నాశ్రియించు
 వాడు పరమవైష్ణవసిద్ధి బడయుచుండు. 125

అనిశము నదృక్కిని, బా
 వన మాయుష్కరముఁ బుణ్య వర్ధన మఘనా
 శనమగు శ్రీ సాయీపృభు
 మననముఁ జదివినను వినన-మహితార్థమిడున్. 126

కష్ట పాపసంచయము లొక్కటనఁ దొలఁగు
 సుస్థిర ప్రజ్ఞ, జీవన సుఖములొదవు
 సత్యముగ సాయినాథ ప్రసాదగరిమ
 సత్వరమకల్గు సర్వార్థ సాధకంబు. 127

జగముల నృజించి పెంచి పెల్చునగ్రసించు
 నజ హరిహర రూపకుని విశ్వాధిపతిని,
 సాయినాథునియెడ, భక్తిసలుప నేర్చు
 వారి కపజయంబు, పరాభవంబులేదు. 128

కరచరణానుపంగములుఁ గాయక వాచక కర్మ జంబులున్,
 బొటి, శ్రవణేక్షణ హృదయ మూలములౌ నపరాధ
 సంచయం,
 బెటిఁగియొ నేనెఱుంగకయొ, యేమొనరించితిన్, క్షమింపు,
 మీ

శ్వర! కరుణాకరా! జయము! సర్వవిధాయక! సాయీ
 నాయకా! 129

నీవ తల్లివగుదు నీవ తండ్రియునౌదు
నీవె బాంధవుడవు నీవ సఖుడ,
నీవ, విద్యయగుదు వీవె ధనము నాకు
సకలమగుదు వీవ సాయిజీవ!

130

తనువుచే, వాక్కు చేతను, మనసు నింసి
యములచే & బుద్ధిచే, మఱి యాత్మచేత,
స్వ స్వభావానుసారినై సలుపునట్టి
సకల మర్పించెదను, నీకు, సాయిసాధ!

131

సకల మంగళాకరుడౌట సాయినాథు
నెవరు హృది నిల్పి సతము ధ్యానించి కొలుచు
చుందు, వారలకొదవు నిత్యోత్సవంబు,
నిత్యమంగళంబును, మఱి నిత్యలక్ష్మి.

132

వీరి హృది మందహాసో
దార ముఖాబ్జుండు సాయి తగ నిలుచునో, య
వ్వారికి జయ లాభములగు;
వారలెఱుంగరు పరాభవాపజయంబుల్.

133

పాపంబులు శమయును, సం
తాపంబులు డుల్లు, & బాయు దారిద్ర్యంబుల్,
ప్రాపించు సౌఖ్యసంపద,
నీపాద శ్రీవణ మనస నిష్ఠన్, సాయీ!

134

ఎల్లరకును సౌఖ్యములు వర్ధిల్లుగాత!
 ఎల్లరాలోగ్యముగను జరింతుగాత!
 కరము శుభముల నెల్లరుఁ గాంతుగాత!
 ఒక్కరేన్ వ్యసనము లొందకుందుగాత! 142

జలనిధి జలములఁగొని యా
 జలనిధికిన్ దర్పణంబొసఁగు నటుల, నీ
 పలికించిన పలుకులఁ గృతిఁ
 బలికి నమర్చింతు, సాయిబాబా! కొనవే! 143

అఖిల భారత సాయి సంఘాధినేత
 యైన నరసింహు నమ్మతోక్తి ననుసరించి
 తెనుఁగునన్ సాయిమనన తృతీయసర్గ
 మప్పనంబిడితిని కొనుమయ్య! సాయి 144

స్వస్తి! వ్యయ వత్సరంబునఁ జైత్రశుద్ధ
 దశమి గురువారమున భవతారకముగ
 “సాయిమననంబు” పలికి యాసక్తి నీకొ
 నంగు నన్ను, నీకృతిఁ, గొమ్ము! సాయినాథ! 145

శ్రీ సాయిమననము — తృతీయ సర్గము

స ర్వ ము - స మా ప్త ము.

శ్రీ సాయినాథార్పణమస్తు

ఓం - తత్ - సత్.